

❧ गुणवती कथा ❧

THE STORY OF “GUNA BATI,”

in Nepal Bhasa.

लेखकः—

पं.बै. आशाकाजी

प्रकाशकः—

विश्वबन्धु बज्राचार्यः

गुणवती कथा

THE STORY OF

GUNABATI

in Nepal Bhasha

लेखकः—

पं.वै. आशाकाजी बज्राचार्य

ल.पु अथननी,

By:—

Vaidya Pandit Asha Kaji

प्रकाशकः—

विश्वबज्र बज्राचार्य

ल.पु इखार्के, आनन्दबाहाल,

Published by

Biswo Bajra Bajracharya

पुस्तक प्राप्तिस्थान

मञ्जुश्री प्रेस ल.पु.

इखाछे टोल,

आनन्दबाहाल,

नेपाल ।

बुद्ध सम्बत्	२५०३
नेपाल सम्बत्	१०७६
बिक्रम सम्बत्	२०१६

नोट:- सज्जनबर्गपिनि छु' छापे याय्माल, धास
थुगु "मञ्जुश्री प्रेसे,, विज्याई दी धैगु तःधंगु आशादु ।
किफायत साथ सुद्धरुपं ज्वाज्वी ।

(छ)

भिन्न षट्कामधागू इत्यादि धालखुग आख्यात । संवृद्ध
सम्यक् पदवीगुज्ञान वहेथासेदु खुगबीज आखले ॥ १० ॥ शीलादि
पालन मिलेज्वीगुथासे सुखावतीक्षत्र प्रसिद्धधाल । सुखावतीक्षत्र
प्रसिद्धथासे भूमीजुया तारणिदेविजूल ॥ ११ ॥ थुजोगु ब्रह्म
दक्कफुक्कखंका च्वनेफुम्ह प्राणिछुधार्हवेत । भूमी व पुण्यामत्ते
जूम्यात ॥ १२ ॥ जुया फुक्क खनीम्हजूयी ॥ १२ ॥ थुजोगु जन्मे
च्वनेदैगु नीति उपोषयनाम व्रतेच्वनेमा । थुजोगुज्ञान गुरु
शाक्यसिंहं उपदेशयाना विलप्राणिपिन्त ॥ १३ ॥ दुःखादिरोगं
पीडाजुगुस्वोया भवंभवे षट्गाति जूगुखंका । वयागुउपरे रुक्म
य्यांगुज्योना तत्त्वाद्यनेक बरदानवीत ॥ १४ ॥ संसार रूप
छुछुदुगु वव रुपेच्वना दानविया विज्याम्ह । थुजोगु कर्म दुम्ह
दैव वेक करुणामयधागु थुजोगुनीति ॥ १५ ॥ तःधंगुकर्मे
दुध्याकीम्ह गु प्रकाशयाम्ह विश्ववअ यात । श्रीयागुगाथा
स्तुतिया प्रभावं च्वयाव्युम्ह आशकाजी यातुनँरत्ता ॥ १६ ॥

शशधर कर गौरं क्रूरसन्तापहारं ॥
कटिधृत मृगचर्मं निर्मलंज्ञान मार्गम् ॥
विकसितमणि धारं प्राप्त संबोधिपारं ॥
सकलभुवननाथं पातुवलोकनाथम् ॥ ॥ १७ ॥

जय- अस्तु

वैद्य लोकपति बज्राचार्यः—

(ज)

ॐ भूमिका ॐ

श्रीकरुणामय धागुहे करुणायास्वानिजुया विज्यानाचोह
खः प्राणंगर्णापिनि गनथाय् आपतविपत दुःखपरेज्वी अनथा-
य् गुगुरुपज्वीमाल उगुरुपजुया प्राणीपिनिगु उपरंकरुणातया
दुःख आपत विपतयात तरेयाना विज्यानाचोह जूयानिमते
करुणामयधाल वसपोलयात लोकेश्वरनंथायि, ह्युयानिमते
लोकेश्वरधात, लोकानां ईश्वर, लोकेश्वरः ।

दक्कलोकया ईश्वर, मालीकजुया दक्कलोक प्राणीपित करु-
णातया उद्धारयाना विज्यानाचोह करुणामययात तःचोकं
फुगुतक उपचारं भावभक्तियाना वसपोलयागु नामकयाज्वी
माल वसपोलयागु नामकया भावयानागुली थुगुलोके सुख
संपत्ति प्राप्तजुया परत्रेमोक्षप्राप्तजुयी अस्तु ।

वै.हर्षराज वज्राचार्यः

नत्वा ।

(श्री करुणामय शरण)

मंगलाचरणम्

तृष्णा तुराणा ममृतावतारं ल्केशो पहारं
सुगति प्रदानं । रोगा तुराने^{शा}म गदावतारं
भैषज्यराजं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ १ ॥

आपालं तृष्णादि मोहस दुविना चोपिं रोगीगणया
शुद्धगु अमृतया घट स्वरूप जुयाविज्याम्ह ल्केश मदेकेगु
लि नाय जुया भिंगु गति दानयाना विज्यायिम्ह । हानं
नाना प्रकारया रोगं कया दुःखजुया चोपित आनन्द
यानावीगुलि शीतल स्वरूप जुया रोगादि कष्ट दःक शा-
न्त यायेगु वासस्वरूप अवतार जुया विज्याम्ह प्रभूःभैष

जै गुरु लोकेश्वर करुणामय यात न्हिथं जि
नमस्कार

पुरापूर्व कालं निसे रुलं वयाचोंगु गुरुं शिष्यपिन्त झानो
पदेश वीगु जूयानिचि छन्हु गुरु सहित (संगट्) चक्र-
वर्ति अशोक महाराजां पटनादेशं थन नेपाले श्रीस्वयम्भू
दर्शन याना विज्यावले थःगु मनोरथया ज्ञासिधेहा
नेपालया थिति अनेक ह्यसाके धुस्यलि छुँन्हापा
जुया वंगु इतिहास धर्म शास्त्र अवदान पुराणादि श्री
करुणामय यागु कथा गुरु उपगुप्त स्थवीर याके न्यंगु
लिपा अर्हत जयश्रीभिस्तु जिन श्रीराज बोधिसत्त्वादि
आपालं शिष्यपिन्त कनाविज्यागु सक्षिप्त रूपं चोया
जुल ।

गुणवती कथा प्रारम्भ

(पुरा पूर्वकाले) न्हापा छगु समये थ्व नेपाल मण्डले शाक्यमुनि भगवान्या न्हापा छगु जन्म सिंहसार्थ बाहुं जन्म जुयावंगु (काष्ठमण्डप) येँ देशया सिंहकन्य नगरे थें बहिस सुरदत्त धैम्ह वैश्यजाती छम्हदु थ्वया स्वजातीय विवाहिता भद्रा धैम्ह स्त्री या लँ कुर्मदत्त धैम्ह काय्छम्ह व म्हाय्पिं सोम्ह दु ।

तःधिकम्ह सिया नाँ कर्णवती दथ्वी चोम्ह (माहिली) ह्य सिया नाँ गुणवती, अनंवेम्ह सिया नाँ शीतवती, थ्व सोम्ह ह्याय् मध्ये तःधिकम्ह व चीधिकम्ह निम्ह अनिचतुर चंचलमन न्यासिचा स्वभाव सत्ये मार्गे पला तेगु, विवेक विचार धर्म करुणा धैगु छुं म्दु भातपि नं पुजी पति चीधिकम्ह सिया भात भन हेँ पुजी पति उकीं थ्व निम्ह तता व क्येहेँ लकेहने थाकु अहंकारी व अभीमानी नम्रस्वभाव छुं म्दु, बाँलाके थः नये थः पुने परया उपरे दया माया तेमा धैगु किंचित् प्रमाण म्दु सा भीं धाको थःगु म्हुती मसा मर्धांगु बाँझो-

यिगु परयात वीधैगुनं मदु ।

दान धर्म याय्मा धायेव ही मी चायिगु, थः नये थः तोने
दयेव लेः ले तायिगु ख्वापा धासा वॉला शील स्वभाव
धासा निम्ह सियाँ वॉमजा, उकीसनं पुजो
पति जूसां भातपिं भन धर्म कर्मस नुगस्यापिं, तामा-
सी ज्याय्प्याखंहुले मासां सोकु लोंहवाय्मासां तयारपिं।

दध्वी चोम्ह गुणवती छम्ह शीलवन्त सत्गुरुया उप
देशं सःस्यु दयाधारी नम्रता शान्त स्वभाव परयाउपरे
अतिकरुणा दु दयाधारी ध्वया भात भद्रसिंह धैम्ह दरिद्र
नये तोने पुनेगुली तःचोकं हे दुःख ।

ध्वया स्वभावनं अतिहेवांला चित्तशुद्ध निम्हत्त्यपु
यानं चालचलन पवित्र सत्य धर्मस पलातेगुलिं न्हज्यना
नये तोने पुने मदुगुल्लीं निम्हत्त्यपुयानं कष्टं थःथःगु
जीविका हनांचोंगुलिं गंसी (बिच्छन्द रूप) सोयेमज्यु
सभाय् गनं वने चोनेमासा लरथिक मजु बहु कष्टं दिन
हनांचोन ।

थये जुजुं नयेगु तोनेगु मदया न्हेंनु (७) तक
भुतली मिच्याके मफुत निम्हत्त्यपु ग्रालानां चोन । भद्र-

सिंह आपालं दिकदार जुया भयाले चोनां मिखां खोवि
सोसो वेका न्हकु तिया भसुकातया चोन ।

कलाम्ह मुणवती नं भातं भसुकातया मिखांखोवि
हायेका चोंगु खनां थःनं गःपःजक तऽताः पुम्हथे ज्वीका
फकनं थःगु मनयात बोधयाना नुगमद्धिका भातया न्होने
तीजकवया खाखांः तूगस्वरं विन्तियात ।

भो पुरुष , थों छि छाय् दुःख मनयानां धन्दाकया
दिया छितं छुजुल सुनांछुथाल छाय् आमथे सन्ताप
कया तःचोकं हरेस नयादिया ।

थथे स्त्रीनं धागुन्यना भद्रसिंहया मनथीरयाय
मफया छुंघाये समर्थ भदया खोविजक सोसो वेका
चोन ।

स्त्रीनं हानंविन्तियात भो महापुत्प छि मिजं खः
धीरयानां दिसं आमथे छाय् छुजुल छिगु मनं छुखँल्हान
दुःख तायेमते धयादिसं ।

मिखाय् खोविहुहुँ भद्रसिंहं वरावर भसुकातया
बाल ।

हेस्त्री, छ धन्य २ खः भातया छे' म्हसीका आपालं दुःख

काष्टनया चोंम्ह छ स्यावास जिगु कारणे तःचोकं दुःख
 सिया शंकष्टनया पित्यासहयानां चोन छन्त नमस्कार
 याये जोग्यजु छ नामस्वरूप गुणवती धायेलायीक म्ह हे
 मिसा खः । थुलिधया भयाले भोसुना दुःख लुमंका चोन ।

स्त्रीनं दानं विन्तियात स्वामि धीरयानां दिसं ।

सुख स्यानन्तरंण दुःखं दुःखस्यान्तरणी सुखं
 सुख दुःख मनुष्यानां चक्रवत्परि वर्तते ॥

धका नीति शास्त्रं नोवाना चोंगुदु ।

सुखया ल्युल्यु दुःख बै केवल दुःखया ल्युल्यु सुःख बै
 संसारेमनुष्यगनपेनि सुःख दुःख धैगु चक्रथे (अत्रि
 लम्ब) दिपाहे मदेक चाउला चोंगुदु भीत थौं दुख
 जुयाचोनखः कन्हे सुःखज्वी छाय् धन्दाकया दिया ।

मिजनं लिसःविल स्त्री छंधागु खँखः तर छन्हु
 निन्हुजक मखु थानि न्हेनु दतछुंहे नये तोने बनोवस्था
 मजु छेँ छुं वस्तु मदुगुलि न्हेनु तक भीपिं घांलात थौं
 जिसावहे नये पित्यात नयेगुधासां छेँ छुं वस्तु मदु
 जिगु जन्मधिकार, निम्ह त्यपुया जीविका हे पाले
 याये मफुम्ह जियिंजाम्ह दारिद्र सुदै ।

(किन्तु) अब्रुजुपिसं यको कमाय् यानांतगु
संपति जिंफुकागु मखु छे' छुंवस्तु न्हापांसिं मदुगु
जूयानितिं थौं थुजोगु दुःख ज्वीका चोनेमाल ; आगथं
थाये गुभुतलीन्हेनु तकनं मिमच्याकुसे चोनेमत्योमिच्या
केतं छुंमदु थुगुकष्ट स्वैतनं मदेमा जिंछु पापयानां बल
नीति शास्त्रे ल्हानांतथे' जुल ।

ब्याधिकष्टं जराकष्टं कष्टं निर्धनं जीवनं

पुत्रशोकं महाकष्टं कष्टंकष्टं मृतान्तरम् ॥

सदानंरोगी जुया चोनेगुनं कष्टखः । बुढाज्वीका सने
मफेका ज्वी चोनेमफेका म्वानां चोनेगुनं कष्ट हेखः ।
नये तोने पुने मदेका दरिद्र जुया म्वानां चोनेगुनं तःचोकं
कष्ट खः ।

हानं याकचा काय्नें वाका चोनेगुनं महाकष्ट
खः । सिके बुके झांजकलानां ज्वीधैगुनं कष्ट हेखः ।
थौं जित छुथाये हेस्त्री (कष्टनिर्धनं जीवन) थथे' जुल
थुजोम्ह निर्धनं दरिद्र पुरुष पियाचोनं ह्वन्तजिंगु
हृदयनिसे धन्यवादयाना , स्वामीभक्ति जुया पुरुषया
बचन लघनमयासे चोनां चो'म्ह पतिभक्ति हेखः जिगु

खँ अवरयन न्यनि जिनं छगु घायो ह्यना छँ लंधना
 यायेमते ज्यूसां छंगु पक्ष (बाळि) मज्यूसा छगु हप्ता
 [च्याःहु] छं मां द्वा दाजु दु थछे चायुहुँ जिदारिट्ठ
 मिजं पिया दुःख सिया चोनेम्वा थछेचायुहुँ जि
 सःतःवे अले जकवा जियाकचिया दुथे नया तोना
 चोने आः थथे यात च्यानु भिनु मां अबुयाछे वास
 याना नया तोना थुगु शंकष्ट लोमंकाचोहुँ मिज
 नं थथेधागु न्याना,

स्त्री गुणवती नं विन्तियात छिगु वचनतथा
 ऽस्तु, जि थछे वनातिहेग्यान तर छगु छुधासां मिसा
 या मूल धर्म भात बांलाका थःजक साकभीक नया
 तोना भातं दुःखसिया चोंगु सोया बांलाका ज्वीगु,
 कर्तव्यमखु जिथुजोम्हजूसा म्हिग म्हीग उखुनुहेवने
 धुन जिं मां अबुयाछेयात थःछेमधाया जिसिनावने
 मागुछेयात थःछेधका भापाचोना मां अबुजु बियाहय
 धुकल छिगुल्हाते जिगुथःछे छिगुछेखः। विधाम्छातले
 जक मिसाया थःछे मां अबुजुया छेखः।

बियाछोयेधुकानं सिनांवनेबले चोनेमज्युगु

यद्यपि मृत्युञ्जीगु वखते तैमखुगु छे'यात गथे थःछे' धायेगु
 उकिं बियाछोये धुंकूम्ह मिसाया थःछे' कदापि मां अबुया
 छे' ज्वीमखु भातयागु छे'यात हे मिसाया थःगुछे'ज्वी
 सुनानं गनवनेत्यना धका न्यनीबले थःछे'वने त्यना
 गुलिसिनं जिमिथाय् वनेत्यना धायिपिनंदुखः । तर जि
 अथेमधया..... ।

मांयाथाय् अथवा अबुयाथाय् दाजुयाथाय् छक
 वनेत्यना धका धायेगुसंम जिके चलनदु । आःथौं छिसं
 जित थःछे'चायूहु धकाधया दिल,जिगुमनयात दुःख
 माथिदुःखया खेदजुल, जि मिसा पापिया थःछे' छिगुछे'
 खः । नये तोने मदुधका मां अबुजुं अथवा दाजुपिंगु छे'
 वनाचायु वने धै'गुनं प्वा छग्वया च्योजक खैः चितासुख
 जादैमखु लासा हानं मेथाय् बियाछोयेतनं छुवेरदु । सि
 न्हापानं थथेहे नये तोनेगुवारे मां अबुयाछे' वनांसोयेधुन
 जानयेगु सोयानं अपो अपमान नयावयेधुन जि तता
 पुजीपति क्यहेनं पुजीपति साहु महाजनते कलापिंजूया
 नितिं ततानं क्यहेनं साहुनीजुया चोन । जिछ्छ साहुनी

मसु दारिद्रीं, उकिं तता क्यहेयाजक मसु मां अबु दाजु
 पिनि समेतं नालेमळा जिवैगुपयो उकिं जि अनचायू वने
 मसु, माहिलीस म्हाय्या दुःखका मां अबु मसूगुमसु
 छुयावे जिगु कर्मभोगं दारिद्र्य पुरुषयाथाय् लात छितनं
 जि मां अबुजुयातनं छुंदोष मदु जिगु कर्मया दोषस्वः ।
 जि मां अबुजुं वरावर वायका मया सतकेनं इगुमसु
 छयु बसुसतके महसां वंसा पुछेमया जिगु दुःस्व जिहेसु
 जि भातया मज्जुगुलिं म्हाय्यका नालेमळा दाजुनं ले
 स्वसां मखंमुयाना क्यहेनाले मळा उजोपिंगु शरणे वना
 जित भर दैमसु जिगथे चायूवनेगु पुजिपतिया कला तता
 क्यहें साहुनीपिं जिगिजिगिं वसपुना तिसांतियावै जि
 घामा छे तसा वे तेगु मदु बये तसा म्हे तेमदु तता क्यहेनं
 विचारयायेगुजा छाय् नोंःजकहेतूग, नंमसु, गेंचायूवनेगु
 दूसां मदुसां मनयात बोधयाना करुणामय शरण वस-
 पोल नामकया दुथे फुथे नया तोनाचोने,

इताय्चाया दिथेमते थौं दुःखजुल घका सदानं
 दुःखजरीमसु करुणामयनांकया दिसं । बन्हु वसपोलं

सोया विमज्यायिला प्रभू करुणामय शरण घका नाम
कया भसुका तथा चोन ।

पुरुषं हानं धाल,

हेस्त्रि करुणामय शरण घकाजिनं बरावर नाम
कयाहे चोनागुदु छुयाय भीत थौंगुजोगु आपतजुल...

नयेमस्वनां वनेथाय् ज्यूयायत्तक वनेधुन दुःखिया

उपरे करुणा दुम्हजा मनुहेजुलनि विशेष दाजु किजा
फुकी बन्धु बर्गया न्हयोने धन मदेका म्वानांचोनेगु धिका-
र (नबन्धु मध्ये धनहीन जीवनं) घयातगुदु । (बरं-
माणपरि त्यागं) वरु सिनांवसांभीज्वी । यथे नय तोने
गुलिं दुःख ज्वीकाचोनेगु सारमजु इलम ध्वहेखः व्यपार
याय्त लाय्तेगुमदु जागिर जिमदु छें आयस्ताघकानं
छुंमदु खुयानये धासा ज्वनांयंकी दायाकुनां तैगु भय
फोनानये धासा मानहीनज्वी इजत मचोन हेकानये धासा
पत्यार दैमखु थकमुदाय् लायियानं भयदु च्यो भ्वार्तां
चौवनेधासां लाकोपाको बोबीगु न्यनानं उख्य थुख्य
मदेक ज्यावनानं अपजसफया नैगुसोयानं धन्दाकसा चोन

मालीगु हानं सुनानपत्थारयायि मलु उकीं अपोखँ न्हाय
म्वाल मां अबुजु धै पिनं तःथपिखः ।

इमिसं धाल ल्हातथायेवं अपमान चायेम्वा । थःमज्यूतले
सहयाना मां अबुजु पिसं नरूथे नया तोना चोहुँ नि पिहां
वनां नयेगुमावने जि द्वाहांवेगुनं गुबले गुबलेज्जो ।

थौं न्हागुयानानं जि क्कम्हसियानींआहार चूलाके
छं दुःखसिया द्यालाना चोनेमते थौं छं मांया छेवना
लिहांवयेमते हात्ताचोने म्वाल लिवायि याकनहुँ ।

धुलिधया भद्रसिंह जुल्कदना दिकदार ज्जीका
पिहांवन ।

गुणवतीया अथेयाये थथेयाये मदया खड्दिभुले
जुया छे'छु'मदुगुलि वनेहेयातो थैगु विचारयाना मां अबु
या छे' मव'से गनवने मिजनं हुंधासेलि थौंवना प्यनु
खुहु चाइनांवे धका मनेतया कल्लामय प्रभू शरण धा
धां मां अबुयाछे' धयंकवन, यांयां योमां धका सतातले
थाहांवन,

दैवयोग उखन्हुलाक् ततानं कपहेनं निम्ह'वया मां

अधु पित्त सार्भीतया कोथाय् नकाचोंगु पालात फोर्गीया
कलावल हयिधायमते थन दुकायेनंमते छुयावगु कंगाल
अलक्षणी धका तताम्ह तमं तमं शलाक्येन क्यम्हसिनं
दनावया कोथाय् खापातिनं दुनेखवविधानं चुकूतधा
विल ।

पुजिपतिंया कलापिंजूया नितिं म्हथायपिं जूलानं
मां अत्रुंछुं धायमफु, क्येम्हसें कोथाय् चोना वोत्रिया
हल सःत मवेकं व्याय् वयागु वेनंछा नकचराना लिडांहुं
तताम्हसिनं धाल खजाखः ज्याखँ मदेकं पोनावे ज्यु ला
जिपिंजा सतमवेकं गुवलेनं मवया खला योमां थौंजा
सःतकेहगुलीं धकावया जिपिंवसानं मां अत्रुपित्त छुं
दुःखप्रविया जिपिंवयत सार्भीधाको नयेगु तोनेगु ज्वंनं
तिनिवेगु मां अत्रुपित्त तृष्टज्जीक नकानंदाजुयात भस्ताजु
यात मेमेपिंजहानपित्त समेतं नका तोंका वनेगु जिपिं
वलधका थनयागु छुंनयामवना जिमिसं हयागुहे नया
वनेगु खला अत्रु जिपिंवरु पति मां अत्रुपित्त वसपुनेगु
स्त्रिया वनेगु खलाकी मखु मां ।

श्रुतं नोःवानाहल द्विपिंथे जापिं निह्य म्हाय
पिं मदुसा जिमि न्हाय तःपुयिला द्विपिं निम्हम्हाय पिं
साहुनीजूया नितिं थौ धौक धःका तयानया चोना निवः
सोकः सतके छोसां वे मखु न्हावले लिमला घयाहैगु
बलतलं थौं निम्ह तता क्येहें नापलाना थित्तिखा
सोया चोंगु स्वेदत । मांम्हसेन नोंवात,

जिंहुयाना वयागु भाग्यं म्हाय पिं निम्ह तमि
याय्लात ख्वासोसा द्यौथ्ये म्हासोसा अप्सराथे खल्ला
यिगु किन्नरी कन्यापिंमंथ्ये गुलिजक चक्करेजू न्यामि
बंसां गन्धर्व कन्यापिंथ्ये थथेहें प्याखं हुलिपिंथ्ये
सोसोहें सोयेमगा सागुधाको भींगु धाको नयाचोपिं
जूया नितिं गुलिजक सोयेज्यु धन्य धन्य जिम्हाय
पिंगु भाग्य ।

छुयाय माहिलीम्ह म्हाय बम्हसें छुपापयाना
बल मस्यु नयतोने मखम्ह नालेनापं मद्दालेपुसे चोंम्ह
भातलात न्हावलेवसां नयेपित्या लिहांवने ममदु लिहां-
हैं धायेमा लासा थौंन चापूवम्हला छुर्वें ।

थथे धगागु खँन्यना गुणवतीया नुःग इलिलिळी
मीका मिखाय खोवीहुँपिने मातनेनातुं भोसुना चोन
न्हेंनुदत छुंनये मधुंहुनि इकुसेचोंका वम्ह ताउतलें
भोसुनाचोन ।

दाजुम्ह कदांवल अलछणी दुविम्ह म्हथाय् मचा
वलला ख्वापां सोयनं गरखेसे चोंम्ह जरोजरम नवे
मख्वापा फोर्गीया स्वभाव लंःछजुजा बालाक पुनांवा
ला तता केहेंपिंगु न्ह्योने लोयकावे म्वाला वस छजु पुने
गुन मदुला साहुनीपिं ववलेला केहेंनाले मद्धालेपुसं
चांक वेमुता बजावलका बालाकाजा वेमाता दाजुपिंगु
मां अबु पिंगु इजत मियाज् म्ह कंगालनीं ।

दुनेकोथाय् चोपिं साहुनीपिं इति इतिं न्हिला
धया इल दाजु दाजु कोथाय् वा उजोम्ह कंगालनीया
ख्वासोया चोनेम्वा जिमिगु ख्वासो धाधां खापा चाब
काचिल दाजुम्हनं कोथाय् छहावन सकलें दुने इति इतिं
न्हिला ख्यायात ।

गुणवतीयात सुनानं कोथाय् छहावा मथा थनवदा

ला धारिपिमु कोथाय् हालाहाला अने अनेगु वासवगु गु-
णवतीया न्हासे द्दहांव ननुगमठिका नयाथे ग्यंका करु-
णामयचकनामकया फकोनं धीरयाना दना कोथाय् द्दहांव
ना मां अबु दाजुपिंगु तुतिभोपुया ततायातनं भागियात ।

क्येम्हसिनं ततायात भागि यायेगुजा गन जितधा-
मा भागिमया धका तँमोखायाना लिफःसोया चोन
अन्नं सुनानं गुणवती थनवयाला धापिसुंमदु सुनानं
नामंतूगुलिं अपमानचाया कोथाय् मचोंसे मातनेनातुं
फेतु मल ।

दानं खापातिना सकसियां कोथाय्चोना ख्यायायां
हतततन्हिला ताउमीक साहुनीपिंस ज्वनावगु नयेसिधेका
ग्यापाखना सकले पिहांवल । गुणवतीं खाचःकंका
न्हिला क्यन ।

मांम्हसे धाल द्द थौं देम्यानिगु कन्हेजकवसां ज्युगु म्वाले
देधुं कल तलेनु ।

अबुह्मसे धाल अन्त सःतके महेवं देमते धका
धयातेकतेकं अथेवेगुली थौंसुनांसःतवल अयेतजिमिगु

खवर मदेकं वेधते छन्त यौ गुलि ब्ययिजतजुल साहु
नीपिंगु न्याने छजा भवार्ती यायेतनं लायिक मजू, आर्थी
वेधुंकल म्वाल तलेनु ।

दाजुहसैनं धाल न्ह्याको धासां थःगु म्बभाव
गुबले तनि वेधुंकल अथवा थःछे धकावलका मातने चो-
न भोसुनां चोनेगुला तलेवने मज्युला । निह्यत्यपु ल्वानां
जकंवलला कुलंगार फोगीह मिजनं दायाजकं हलला कुं
खँ कनीहसनं मखु निह्यत्यपुनं लोपि नुःतलेनु ।

थथे थागुन्यना म्हुतुप्वाले लाहांतया साहुनीपि
निह्यं लिसालिसां काकान्हिला तले थाहांवन , गुणवती
नं तलेवन अबुहसं थननिचौ तलेजाने मत्योनि धया थः-
पिं फुकं तलेध्यैक थाहावना चौवनं ।

भौमचाया जावुका भुतलीफुकं थीकयाना पिहां-
वल ज्योना यायंत्यल थागुन्यना तताह्य साहुनीनं
रुमंतमं धाल,

कुनेचौम्हदुःखिनीनं खंक जाजि नये मखु वैत थनसः

तेम्बानि तताम्हसिनं जक थथे धायेव हानं क्यहेंम्हसिनं
 धाल खजाक मखुला जिनं नये मखु व फोर्गिनं घुतु
 घुतुं ईजक नुनांचोनो जिपिं सरह बैत नकेञ्चियायि
 मखु ।

तताम्हसिनं हानंलिसाकया धाल व दुःखिनी नं
 खंक व सरह नयेत जिमिगु दर्जा मखु थौं गुजाम्हसिगु
 ख्वासोयेमाल छिः ।

पुजिपतीनीपिंसं धागुलि मांम्हसिनं छुं धायेमफु
 अबुम्हसिनं धाल बं खंकनसा म्हें तिलेग्यलीनं मखुखः
 भी सकसियां नयेधुंकाजक सतेका ।

दाजुह्म छह्म स्वि-स्वि-न्हाय् न्यायका -ज्यु-ज्यु
 धाधां जाभु ल्हायेया क्यहें पित्त मानेयात ।

थथेधागु खँ फुकं कुनेचो ह्म गुणवतीनं ताःगुलिं तले
 थाहां मवसे प्रभु करुणामय छलपोलया शरण— धका
 बारंबार नामोच्चारण याना मिखाय् खोत्रि पोपोचिका

खोवि हुहुँ भसुका तया चोन ।

सुरदतया भौमचा कुनेवयासोवल गुणवतीनं मिखाय
खोविवेका चोंगु खना धाल थौं छि मभासांज्युगु तले
थहांभाये म्वानि भीं निम्हसियां नापं नये पलखथननि
चोनादिसँ धया थाहांवन तले नपिनि नानाप्रकारं खँ
ल्हाना तःतःसकं न्हिला ताउमिक नया हाला चोन ।

कुने चोम्हसिया मनं खँ ल्हात जिवयागुलिं ध्वतता
क्येहे' निम्ह सिया तःचोगु अभिमान व ममतापिकया दृष'
याना न्हिला नयाचोगु खँ । ध्व अभिमान जिं गुवले
तोरे यावेफैगुज्वी --प्रभु करुणामय ।

छुयाय थौं इमिगु अवसर पिहांवया चोन सुःख दुःख
धैगु खुसिलःन्ह्याथे चाउला चोंगु नखैः । जित नके
मालि धका जतन पिकया चोंगु खः । पुजिपतिया कला
पिंजुयानिति म्हथाय् पिं जुसांन अबु मां नं नोवाये मफुत
साभीं नके हैपिं, पुंके हैपिं, जूयानिति अहंकार व रागं
तोपुया तगुलिं थौं जित थथेयात जि मां अबु पिंगु

दोषमलु जिगु कर्मया दोष खैः प्रभु करुणामय शरण
 धका नामकया चोतेनातुं चोना चोचो न्हयोवल तले चो
 पिनिजानये सिमथेकुसे दान्छिदां ख्येले मदुगु गफ यायां
 न्हिला आयालं विलंबयानानयाचोन सुथेन कोथा पाहां तः
 चांगुलियाना जानेगुनं ताहायायां ख्यायाना नयाचोंगु
 वल्लं गाकल ।

भौमचायातनं वननिःधका भुतुलि दक्क पोंका नकल
 लिपा सकसिगुनं देःमाय् चोंगु भतिभति गुंकाहया चिपगु
 वपादेःमास तथा ध्याकुं चाय् तोपुया सकसियां तुसिला
 विप फुकं अथेतया देमानं मस्पूसे सकले कहांवना
 गुणवतीया न्हयोने चोंवन ।

मांया तुग मळिसां नोःवाय मफु अबुम्हसें धाल
 गुणवती व्थों पोनावम्ह जूयानिचिं फल बिल तले ध्याकु
 चाय् देमा तोःपुया तगुदु वंगुभागखः नहुं ।

दाजुम्हसे धाल वन्त ख्वाचयि धका तोपुयातयागु
 याकनं नहुं ।

तताम्हसिनं धाल छन्त माथका जियोनिगुहे मनसे
तोतावया हुं नहुँ ।

क्येहें म्हसिनं धाल भुतली जाफुगुलीं जियोनिगुहे
तताया मायां जावाख तोतावया थनचांना चोने म्वाल
तले नहुं ।

भस्ताजु म्हसिनं धाल चिपनं फुकसुचुका कहांभासँ ।

थथेरागु न्यना गुणवती दनावनां तले ध्याकुंचास
तोपुयातगु देमां उलासोत ल्वाकवकगु वाच्या वाच्या चोंगु
सकसिगुं चिपमुनातगु जा खना गरख्येमे चोंका उख्ये
थुख्ये छक बिचारयाना सोत भुतलीनं छुंहेमदु खापा-
तिनातल जि न्हेन्हुदत छुंनयेंमधुं निम्ह दुःखिनीचात
करुणामयं नयेगु चूलाकुगु थ्वहे ज्वी थ्वजूसानं तःधं
मां श्रवुया छे वया लःजक तोनांवनेदसां नं म्हचाय्मचा
धैम्हसित तःधंखः जित ध्व चिप मखु क्षीर भाजन
तुल्य धका मनं वायेका न्हापा थः मचावले चोना
नयेगु थासे चोना मिखं स्वोवि हायेका जि स्वामीया

वचन न्यना वयागुलीं थौं अमृतक्षीर भोजन दायेंदत
 धन्य धन्य जिगुभाग्यधाधां करुणामयप्रभू बका
 नामकाकां धायेवं नयेंसिधेका दक चिप सुचका
 शुद्धयाना तलेनातुंचोना मनं अनेक खँ ल्हानां फको
 ख्वाचःकंका चोन, ख्वाउसे चोंगु चिपमुनातगु उकिसनं
 आणादुगुनं मखु गुणवर्तया प्वामजासां मने विपाद
 मयासे स्वैतनं दोष मय्युसे थःगुहे कर्मयात दोष
 थिया प्रभू करुणामयजक लुमंका चोन ।

कुनेचोंपिनि खँ ल्हात तले चोंम्ह' चिप नला मन-
 ला धायेवं चिपसिला हल तँजकं मोलला साहुनीनं जवा
 फवित तँचायेमांगु छाय् थोंचायेमा वथेम्ह फुरु फुरे
 जुल तँचासां छु थोंचासांछु मांया नुगमछिं'ना तीजक
 तले बाहांव गा सौवन माहिलीम्ह म्हथाय्'नं न्हकुतिया
 अपशोचयाना खोविजक सोसोवेका चांगुखना धाल
 हे गुणवती छाय् खोया चोना छँभ'तँजकं दायाहलला
 छुखं न्वापुजुल आमथे ख्वयेमते छँ जित छु'खं कंगुनं मखु
 छँ नयेधुनलाकी, मधु'निसा छँ गुभाग ध्याकुने दमा । (भू)

तोपुयातगुदु : याकननः नयेधुंसा म्वाल निम्हत्यपुया
 ल्वापुयाना थनवया खोया चोंवंगु मखुः थौं छंतता कथेहे
 अपाय् धं पिं साहुनीपिं वया चागु बखते आमथे याना
 क्यनेगु बखतमखु छथासा सोहंमजीक बल इमिगु न्ह्योने
 चोंवेमलो थनसतुं चोनाचों कहांवेमते आवंलि जिमिसं
 सःतके महेकं छवेमते धौंया दिन थथेहे जुल कन्हे छन्त
 न्हापां सःतकेहये वा, सतमवेकं पोना वगुलिं छन्त थौं
 मान हीन जुल आवलिं बांलाक विचारया, थुलि धया
 मांम्ह कुने सतुं वना सकलेंमुनां ख्यायाना चोन ।

गुणवतीनं विचारयाना सोत,

अहो नैर्गुण्य संसार चंचलं रागमुद्भवं । रागा
 न्मोह विवर्धश्च मौहात्काम प्रजायते ॥

अहो ! गुजोगु निर्गुन थव संसार गुणमदुगु संसारं
 बासयाना चोंगुलिं चंचल मनयाना राग उत्पत्ति जुयि
 का इपः मपःकंकाजुल विषेपं मनं चंचलज्वीवं राग
 उत्पत्ति जुल , रागयाके' अन्धकार ज्वीगु मोह उत्पत्ति
 जुल मोहयाके' काम उत्पत्तिजुया थुजोगु अविद्यारुपि

व्यवहारया कामयाकेंयाना संसारे थाःगाःमदुगुलि कुतुं
 वंका चोनेमालीगुखः थौं चंचल अपीरगु धनं याना
 मां अबुपिं सकसिनं निःकरुणा याना तोतल आछुयाये
 मयोगुया वासमदु मयेकचोनेमखु वामधाय्कं वेनमखु
 चोमधाय्कं चायिनं मखु एव' प्रकारं तले याकचिया मनं
 खँ लहाना चोचो सन्ध्या काल जुत, बहनि सिया
 जाधू मव ।

कुनेछुखँ जुल धासा बहनीजा नये मय्ल न्हिनेनं
 यकोनयागुलिं बहनीछुं नयमय्ल जाधूवनेम्वाल ।

हानं तताम्ह साहुनी म्हथाय्न् धालकी जिमिसं
 ज्वनावयागुनं बाकिदनी बहनी थ्वहेंनया फुकाद्योये तले
 च्वम्हसित नकेत हयागु मखु मां अबुजु पुतुपुतुं मखु
 मखुथे हाली सु'कच्च जिमिसँ नकूथं नया चांसागा,
 जिपिं मदें बले छिमिं सोया माथेया जिपिंवेवले वैत
 सतके द्योय मते वैत सतके द्योयवले जिमित सत के
 हये मते उजोम्ह दुःखिनीं नापं जिपिं लायिक मजू
 लिहावने लिवायि जिमिनं यको नये मां पिनिनं नःधक्का

नेगु सामाग्री न्ह्योने तया थःपिनिनं नल मेपिन्तनं नकल
तलेचोँल्ल' वामभासे सकसियां नयधुंका तले मामागु
सुचका कोतहति धागु खँन्यना भस्ताजुल्ल याहांवया
कुदुम्ब जोलं मामाथाय् तया कुने यंकेगु व्यकुंज्वना
गुणवती यात धालकि, छि लिहां भासां जिल आवहर्ना
जाध्वीगु मसुत कुने साहुनी पिसं ज्वनावगु वाकिदनिगु
सकसियां नये धुंकल बहनी व्यले धुंकातनि धका छि
आशा कया चोनी व्यले याये सिधेधुंकल, उकीं कहां
भासां जिल धया थःव्यकुं ज्वना कहांवन ।

थथे धागु न्यना म्हुतुसि सुसुचिका चोँल्ल गुणवती
या भसुकातया तंचोकं अमां चायेका वधाये थ्वधाये
मदेका ई-ई-लनं खोया कोदा वया चोते भयालेचोनां
मनं खँल्हात, मधु करुणामय थौंजित हुजुल्ल भातंथः छे'
हुँ धयादिल थःछे' वया सुथेसिया नकल सकसिया
चिप बहनी खुन्हु कागुजा छप्पो साक नये धैगु आशा
याना चोना सोसोधानु बहनी जाध्वीगु मसुत कुने
चोना सकसियां नये धुन जिछल्लसित मनकुसे लिहांहुँ
धास्यो'लि जिथन गथे चोनेगु गथे चायिगु भातंथाल

यःछे चायूहु यःछे चोंपिमु धर्म ध्वहेस्वः लिहौ वनेगुला
चोनेगुला इदैव धका भुलेजुया चोन ।

तताव क्यहेनिम्हं न्होनेवया तःतःगांगु मिखौ सोया
तताहसिनं धाल ।

न्यावलेनं नये मखंखापा मसुमुसु न्हिला क्यं
येगु गुवलेमदु छुंधासा तुगन्त खोयाक्यनीगु जिमिगु
न्हयाने आमथे खोया ख्वाख्यूंक चोनेगु भतिचा
मझालेनं म्वाला । छ फोर्गीम्ह भातयाथाय् वना
खोहं धाःछे वयेत लंछजुनं वालागु पुना क्येमफुला
आमथे भ्राथःगु लनंफिना थन वयेत छं लाजमदुला
मां अबु पिंगु इजतचौला जिमिगु इजतचौला छंजकं
न्हयाथेज्यु छथे नकचरा जुया जिपिं पोनां वयापिं मखु
सःत मवेकं गुवलेवेगु दस्तुर मदु जिपिं वेवले सार्भी
धाक ज्वंवा मां अबु पितं प्वाजाय्कनका तौकातिनि
वनेगु जिपिं थनयल धका थनयागु छुं मनय् जिमि
नयेत जिमिसंहं मामागु ज्वनावेगु जिमित नकेत थन
मां अबु पिसं पुरे यायेनं वालाक मफु जिमि नये

बहगु ज्वंकागेगु स्यूला ।

थैं छ वैथका मस्यु स्यूगु जूसा छन्तनं नकेवग्गु
दुसिमधि कनि ज्वंका वेगुवः । जिपिं न्ह्याथे घामा
साहुयाकलापिं साहुनी स्यूला छथे दुःस्विनी मखु छंगु
सरह जिमित याय मज्यु जिपिं यनवयेवले छजक
मखु छंभातनं छोया हयेमते वलधासा छं भात यान
नं चिप नकेगु ।

अज कश्हेम्हसिनं धालकि, ततां थथे धालधका
छ तंमोयि बरु छखना जिपिं तंमोयि जिपिंखना छ तंमोये
मज्यु जिपि न्ह्याथेधासां पुजिपतिया कलापिं साहुनीवः ।

हानं दाजुम्ह वया छुधाल लिहांवने लिवायि आनक
याकचा वंसांगानि हुँ मेजु याकनहुँ ।

मां म्हनं तीजक वया कन्हे सतके छोयादय् नार्पेवा
थैंलिहांनिहुँ आतकं मवनिधका छं भानं बोची
म्वालहुँ ।

अबुल्ल सार्थीनगुलि पुरंग ज्वाका न्हेपनं मतापदः

याना ल्हुकुल्हुकुं छयोसंका सुंक चोनाचोन ।

गुणवतीनं पइतीका मां अबुया तुतिभोःपुया दात्रु
पितनं भागियाना वनेन्हंथका नम्रल्पं वदाकया लिं
दना भातयाछे तलेथार्हावन ।

भातहसिया निह्दितक उख्ये थुख्ये मदेक चाउ
लानं नयेगु आहार चूमलाना दिक्कदार ज्वीका चांते
चिचानया करुणामयजक नामकयाचोन ।

गुणवती स्त्रीनं नोंतुया विचारयात मिजं थौं वि
नयादि धुनला ।

कलाहसिनंजक थथे धायेंवं भातह जुरुकदना
ख्वा छकसोत छलिहांवयेमते थका धयागुमखुला द्वाय्
लिहांवयागु छं मां अगुपिसं जिलाजंयात विचारयाना
नयेगुछुं वियाइललाकि संयेवले नयेगु ज्वना वह
थेंचों ।

हेस्त्रि थौं निह्दितक त्यानुक चाउला उख्यें थुख्येंजुयान

छु'नयेगु आहार चलाभव मिखा रुचलेलेंदिला इकुषा
करुणामय नामकया चःताःवानाचोना, छलिहां वगुलि
जित सापहे मखुथेजुल मेतांमखु नके मफयासंम धयागुखः
छ तमोयेमते, बाद्धितकनि चादिनाचों जि सतमवेकं वये
मते धाय्कं धाय्कं तुतितुचिं लिहांवथा चोन अबवा
जितछु' नयेगुवियाहगुदसा नयेहति छलिहांवगुलि छं
मानं जित नयेगु छु'वियाहगु अवश्यनरखैः मखुसा यन
नेगुछु' मदुगुसिहेंस्यु म्वाले दुःखसिया लिहांवम्ह मिसा
धिकार छ ।

भातंजक थथे धायेशं गुणवती स्त्रीनं दुःख सह
याये मफया स्वाने फुसेनातुं गोःतुला हिःहिःलनं खोया
विलापयात ।

अधुना नैव दीयेते किञ्चित् वस्तु नमे गृहे
खादनीयं पावनोयं शस्यमूलादिकं फलम् ।

अहो हेकरुणामय थौंयादिन जित गथेजुल मां अबुं जि
छु'वियामह मखंक छु'ज्वना वयागुमदु धन छग नयेगु

तोनेगु इत्यादिधका छुंवस्तुमदु जिजा चिपजूसानं भति
 भतिनया वयेधुन जिस्वामीया थनिं न्हेनुदत छुंवस्तु
 मयेमधुंकुनि आः जिं छुनकेगु छुतोंकेगुधका खोये फको
 खोयेधुस्येंलि तीजक भातया न्हयोनेवना खोविहुहुँ
 विन्तियात,

स्वामी-न्यनादिसँ थौंयादिन भीत तःधंगु दुर्दिन
 जुल द्वाय् धासा छिगु वचन न्यनावना मां अबुपिंके
 दया माया मदुधायेगुला भीगु दुर्भाग्यधायेगुला सतके
 महेकं पोनावम्ह धका मुथे सकसिगु चिप मुंका
 द्वांगु भागतःधका नकल जिनं विचार याना सोया
 मनये धासा नये मासीव थौं लाक जि तता क्खेहेंनं वया
 चोंगु पालात थःजहानपिंगु चिप नयाछुज्जी धका नया
 वया — ।

इत्यादि निह्रियाजुगु खँ कना थजागु अपमान नया
 वया धका फुकं खँ कने धुस्यंलि हानं विलापयायां
 बहनी जा छुनकानं मह लिहाहुँ धाल लिहावया खः ।

दुःखिम्हधका फुकसिगु चिपनं नकल मेगु अपमान

नं यकोनया प्वाजायेका वयेधुन न्हापानं थथे ज्वीधुं
कल दित मकना जितथिजागु दुःस्व स्वैतनं मज्जीमा
द्विसं सीका दिसँ सतके महेकं द्विनं जिनं बनेमजीक
धयाहये धुंकल सकसियाँ माँयाथाय् बने धका गुलि
हर्षबाना वनी जि पापि छम्ह सिया माँ याथाय् बना
तःज्वारागु अपमान नया वयेमाल ।

जि माँ अबुया सोह्य म्हथाय् मःये तःधिकह्य वाला
गुलिं स्वर्गया अप्सरा तुल्यह्य करुणा धासा (सुभनी)
दैत्यनी ते स्वयानं भयंकरम्ह ।

दानं चीधिकम्ह म्हथाय् बाँलागुलि रति समानम्ह
दया माया (कबुरी) लःसाँते स्वयानं ग्यानापुम्ह उकीं
सनं (प्रमन्त हस्ति) तःधिकम्ह मतहा किसिथे जापिनि
कलापि तःधं साहुनी म्हथाय्पि निम्ह दुगुलिं जित
तापाका अपमान नकाइल सदानं शुक्ल पक्षे ज्वीमसु
चाउला चोगुखैः । न्हयागु दुःख जूमानं सहयाबे फेके
मा सदानं कृष्ण पक्षेन ज्वीमसु करुणामय दु वयबोनं

विचार मयायिला प्रभु-धका निषा लाहार्ति स्वाँ ज्यना
मतया ह्योँने खड्दि विन्तियाना चोन ।

बनिं न्हेनु न्हेचा दैगु जुल छिद्रांलागु जिजा
वानिं मलात जि स्वामि छम्ह आःतकं घांलाना चोन
तिनि भुतली मिं च्याका लःभतिचा जूसानंदायेका
हये दुरु भाषा तोनादिसँ थये स्त्रीनं भक्तिरूपं खोया
खोया विन्तियागु खँ न्यना भद्रसिहजुया मनयात धीर
याये मफया (निःश्वासन्) तःतःहाकगु सासः ल्हाना
भसृकातया लिसः विल ।

स्त्रि गथेघया धाधोँखँन्यना खोखोँ निम्हत्यपु
परस्पर खँ जुल ।

कान्ते त्वहचनं तथ्यं किमुक्त मधुना मया

कथं तिष्ठ वहेऽत्रावां दुःखाति विपुले कुले

हे मिसा ! छं षागु सत्यगु खँखः । छुयाये थों जि नित्रो
धका सकसिनंस्यु आःजिं छुयाये-थथंहुल धासा भी-
पिं निहगनवने गनचोने गथेथाना थ्व महादुःखया जालं
मुक्तज्वीगु जिनंसीकेधुन जिगुनुगले घाःयागु लुमंसेबल
थःछेवंह म्हायायात सकसिगुं चिपमुंका नकाइये बैगु
तःचोगु निःकरुणास्वः । छन्त नकूगुमसुः जित नकूगुतुल्य
तता क्यहेया धर्मवःलागुलि थथेजूगुस्वः । यायजिल धाय्
जिलघाय्बं योयोथे मनपरयायि धायिपित अइकारीधायि
थुमिसं सत्यगुलँपु स्वनीमसुः । न्हयाथेहेयाना हसानं घाल
धासां थों भीदीनजुया चोनस्वः सहयाना चोने ।

मत्स्यं मत्स्यं यथाभुक्तं दीर्घमत्स्यं प्रगृह्यते ।

घाथे तःधिकस न्यां चीधिकपि न्यातेत नुना थःतधिकः
माथिभन् तःधिकजुया क्यनी छन्हु न्यालावैम्हसिनं तःधि
सहे तातुनाः लानायकी छुयाये सहयाये धंगुतःचोकं
थाकुं तर सहजकबाना चोनेफसा वथे जागु तपस्या मेगु
मदु जिनं छन्त यथेयाना इयिमताया तःधंगु अपमान

नयावल छनं सहया जिनं सहयाये बंधयाथे लःभतीचः
जूसानं काकाहति बंधसाया भुतली मिच्याका छुयायेमागु
याहुं थुलिधया करुणामय नामकया भोःसुत ।

थथे पुरुषं धागु न्यना गुणवती भुतलीवना खोखो.
करुणामयजक नामकया लःकाकाहल न्हेनु थांलाहसिनं
बेंछुंमदुमुलिं वहनी कागुलः भतीचामात्र तोना भद्रसिंह
जुं चाखात थुखुन्हु निहत्त्यपुयां करुणामय जक नाम
कया नसंकल ।

नित्थथ्ये बें वपुना लःदुतहल खासिलेधुस्यंलि
पुरुषं कूल्हात हेस्त्रि ! जिं बगुखँ ल्हायत्यना छन्तमकँस्ये
तयातयागु आःकनेत्यना छन्त मिहग मां अबुपिसं थथे
अन्याययाना अपमान नकाहगुखः जितनं न्हापा तःधंगु
अपमान नकाहयेधुंकल । थ्व वंगुवये बेंअबुया वीया
नामं (गोकर्ण औसि) श्रावण कृश्रनया अमायिखुन्हु भी
त श्राद्ध या निमन्त्रणा वीकेहलखला, बें उखुन्हुह मिसा
न्वे (रजस्वला) जूगुजूयानिति श्राद्धयायिथाय् वनेमत्यो
धका छमव जिनंवने मंमदु बेंहे श्राद्धया निमन्त्रणायागु
वनेमा भासंधका धायानितिं लिवासां जिवना,

यो धका सःता धाहांवना मातनेध्यनेवं द्वंअवु
भाषेधुनला छि लिवाकवलथका नौतुल भतिचा
लिवातरवः धया भागियाना भागियानि ज्वीमानंमथा
म्वालनंमधाभतिषाजायेका छि वैमखुतधका सोनागु भागु
असलजुल तले अलमल जुयाचोन थनदुने भामँधका
मातंकोथाय् दुतयंका भ्वाथःगु सुखुलि वोथा छपालाया
तथाय् दिसँ थनदिसँधका मानेयात,

लिपा छं मांद्रहांवल भागियाना मानं भाय्धुनला
ज्युज्यु लामामदुमां भीज्याःमदु वेक अथे तंचायादीस्य
मखु ससले वेतधका बांलाकानं भायेमाद्व मखु भ्वासिधै-
गु छुंमदु तःधं सुधै गुनं छुं हेमद् न्ह्याथे ज्युस्रखः सा
बहे ज्याच्चिह्न जिलाजंभः दिसँ फेतुनादिमँ धया कोथां
एवहांवनं जि भ्वाथःसुखुलि फेमतूसें मगात फेतुना,

जिगुमने दुःखताल मनं खँ ल्हात बांलाका मवयागु
लिहेधागुखः ससले वेत फयांफको बांलाका धाचायाना
वेमागुखः छुयाये बांलाकावेत मदुः लँहाकुगुलि गिल्लायान
जि मञ्जाला कोछुनाचोना ससदाजु वया नौतुवह्मसें
लपते लाया बजितयावन लिपा घासा छता निता तथा

ससमां वया सलीचाय् लुना लःल्हात ससअबुजुं विन्ति
 याना भपि भपि छेमायायेंमा भपादिसँधका जित नका
 कोथांप्पहां वपि लिपा वधुःजकहेनं द्वहांमव,

जि लँ हाकुगुलिं भर्तीतेसं सुनानं नोंःमतू म्हमस्यू
 पहयाना प्यता, न्याता घासातयावंपिं हानंद्वहांमव ननं ल
 पतेछुंमदेधुंकल सलीचाय् नं ल्वीहगु मखु लाहागंका अथे
 सुंक चोनाचोना लिपा ससतता व वथहे निम्ह मुमुमुसुं
 न्हिला सोवल नोंःनमतू छुंमघासे पिहांवना मातनेनातुं चो
 ना भर्तीतेत खँ ल्हात छेनयेमखंम्ह पिने नयेगुजुल घाये
 वं खिचानैथ्यें लपते सुचक नेगुनं बांलाला अन दुनेचोम्ह
 दुःखि पुरुष अम्हसें नगुसोहुँ न्ह्याको तेयंकुसानं गात
 घायिमखुन्ह धन्य जिपि भातपिंहेखः पुक्काला खेंपि नापं
 मनसे वाना बनी वयाजा लपते छुंहे मदेक सुचक नेधुंक
 ल ससले वगानं अथे भुतं नयेथ्यें नेगु हिसिदुला मछानं
 मजू जिपिं द्वहांवना साहुनीधका मानेयाय्मा धैगुनं म-
 दु नोंःहेमतू याकनं धौतया नुसिकेव्यु धया थाहांवन, जि
 तासानं मतासुयाना अथे चोनाचोना,

जि प्वाजागुहे मखु आपानयागुनं मखु वजि छकहे

लिसाते मद्दनि लानं तेदुगुमखुनि इमिगु खँ न्यना धाय्वं
 बजिनिगचा धौतयावन जि खोयेमासिवल लाहातिं धौ
 बजि मवासे मनेधौवजि बाल अहो ! साहुनीतेगु स्वभाव
 गुलि बांला जि लंभ्वाथः बांमलाखः हानं भर्लीतेगु ताल
 छकसो थःयम्ह म्हस्यूम्ह थलाम्हजूसा साःभी-धाक ~~न्या~~
 नकीगु मयोपिंतज्वीवं न्ह्याथेनयाना नकीमु लंटाकूपिं
 पुकालाभाग स्वाने थाहां कदांजूसा पुकला भ्वाःतिना ग्वे
 नगुथ्ये म्हुतुसंकाज्वीत लिःफमसोपिं भर्लीतेगु लाहातिं
 नयेमागु लिं जि प्वाजाल जितजक थथेयागुला मेमेपिंत
 नयागुला कजीयाभ्वेःमखु भर्लिंतेभ्वेःभागु पकाखःधका
 मने धौवजी वागुलिं लपते धौवजी वालेगुनं अथे हे
 तिनि ।

जिंजा म्हनंमस्यु मिसाळम्हवया सलीचागंगुअथे' खालि
 गुसोया तुरंत नुसिकवल जि तले थाहांवैधका काचा
 काचां ससअबुजु कदावया दिसँ थन मातने दिसँधका
 तःचोक्रंमानेयात (मुखशुद्धि) ग्वेद्धकु लवं छफो धकानं
 वृगुमख्, ससमां व्वांब्वांवया छ्वाल जिलाजंया धाय्व
 भपिसिधलला श्राद्धया निमन्त्रणा सफलयाभाल भी
 नये तांने धौगु थथेहेखः । म्हयाय्दम्ह थौवगेमज्युगुलिं

सापहे सुखमदु लासा कन्हेंवै बोयाहया दीम्बानि साहुनी
मह्याय्पिं छन्हु निन्हुचोनीतिनि धयादिसँ प्यन्हुया मोल्हु
याजक वसानंगाः ।

छित छगुखँ विन्तियाये छि तंचायादीमते तले
भी साहु जिलाजपिं निम्ह नकातयागुलीं छित थनमातं
कोथाय् तयागुखः तले छिततये ज्यामछिन छाय् धासा
न्ह्याथेधासा वकपिं साहुत इमिगु दर्जाहेछगु इमित न्ह्या
थ्येँयायेमज्यु छगुहानं जिलाजपिं सोम्ह भालकं तयतनं
चवेचोनिम्ह जिगिजिगिचोम्ह साहु थकालिम्हचोनि
केनं भनहे ज्वाराज्वाराचोम्ह साहु कोकालिम्हचोनि छि
दम्ह दथ्वीचोनीबले छितनं धामला जिमितनं वामला
हानं इमितनं गरख्येसेचोनि छि धासात्रामथे हाकुक्ला-
सांभायिम्ह इमितमलो उकीं भी न्ह्याथेजूसानं छुज्जी
इजतधैगु सकसियांतेमा छि पलखनिंदिसँ धका धया
याहांवन ।

जि पलखचोना वासवगु म्हुतुर्दक ग्वाननं निम्ह जिलाजं
पिं कहांभाल जि जुरुकदना लिहांवेत लकां न्हयाना
ससअबुजु छि भासांजिल के मैचाहाला चोनी भासँ धया

दिल, जिवेदाकया कहाँजकवया साहुं स व छम्हमु धका
न्यवले म्हहुमुलु प्वाफुसुलुम्ह जिलाजँका छिकपिसँ गथे
म्हमसिलधका ससअबुं थथे धयादिल ।

थथे धागुन्यना ससले वनाम्हसिया प्वाफुमुलुखः
म्हहुमुलु याना लिहाँक्या ध्वखँ छन्त कनेव खवैधका
मकंसे जिनं थुजोगु अपमान नया वयागु गोप्ययानातया,
उवले जित थथे यातधयानं आःहानं थुलितक निन्दा
याना अपमान नकाहल धास्यंलि जिगु वचन मदेकं छ
वनेमदु, छ पति भक्ति मिसाखः वनधासा खवरदार ।

थथे हालाचौवले छम्ह मनुवया माँन याकनं भासँ
धयाइल धका सत वत्त, निम्हसिया यिति ख्वास्वया सत
वम्ह सित देधया लिच्छोत. भद्रसिङ्गु व गुणवती स्त्री
निम्ह सिया वं वँ गुमुले वं वँ गुमुले वरावर छथोंदिका
भोमुना मिखाय् खोविहायेका थोंगथे यायेगु सतवल वने
ला मवनंला धँ गु विचार याना सात ।

थुलितक यानाहये थुंकल धास्यंलि छुयावने वने
मखुत छोयेनं मखुत धँ गु खँ बहस याना थों भीछुनयेगु

धका करुणामय लुमंकाचोन ताउजास्येंति पुरुषं धाल ।

हेस्त्रि ! जिपिहाँवना सोये छे' सकभनं मालाञ्जकसो
छुँहे नयेगु वस्तु लुया मवैला दिक्क जुयेमते न्हैधया
ब पिहाँ वन ।

गुणवतीया करुणामय शरण प्रभू धका नामकया
छे' सकभनं मालासोवंबले धुकति छगु थले चोकि छन्हु
लुयावल धवखना धन्य २ धुकति चोकि जूसानं अन्न
खालिजामजू धवजूसानं दायोकातोने धौगु विचार याना
रुवाचकंका भुतली चायागु हलिचास लःतया चोकिदा-
येका वसपोल करुणामय नामकया न्हकुतिया दुःख मन
याना चोन ।

तदा सुखावतीभूमौ स्थितो लोकेश्वर प्रभूः ।

ब्राह्मण रूपमादाय तद्गृहाभ्यन्तरेऽचरत् ।

धुगु वखतस सुखावती भुवने विज्यानाचोंम्ह लोकेश्वर
प्रभू श्रीकरुणामय मर्त्यलोके कहां विज्याना अतिनंबूद
ब्राम्हणबागु रुपधरेयाना तुतानंचुया जीर्णवस्त्रं पुना लि
गि लिगिं गसीम्हजुया धव चोकिदाये फाचोंम्ह गुणवतीया

छें के विज्ञाना मुग्धुमुग्धु' गिह्ला भिभा हि हेसाहुनी धका आशादेयेका विज्यात'।

थनंलि गुणवती या थ्व भिक्षा हिं धाह्य सुज्वीधका
ताःसानं मतापह याना सुंक चोना चोन बृद्ध ब्राह्मणनं
सुंकहे चोना चोन केहि लिपा थ्व फौं वह्य वनज्वी
धका भयालं कस्वत छेँ के दृद्ध ब्राह्मण सुंक चोना
चोंगु खना मने दुःख ताल ।

धिकार जि छाय् भयालं कस्वत थ्व बुढा मव'नीखनी
छुं मदुम्ह निर्धा याथाय् छेँ वया भिक्षा कावल छुवीगु
दुग्गुजा छुंहे मखुः छुं मधासे चोना चोस्येलि वने माम्ह
खः मव'से छेँके पियाचोन आः जिनं छुवीयात्रोये धैगु
विचारं मनं खँल्हाना भुलेजुया चोन ।

थुगु समये बृद्धब्राह्मणं हे साहुनी भिक्षाहति जिताउ
जालथन चोनाचोनागु छिं ताःसानं मताप याना बीमाली
धका सुंकचोनाचोन थाकनं त्रियादिसँ ।

शीघ्रं दानं महापुण्यं दीनोऽहं बृद्धब्राह्मणः ।
याकनं दानयानागुलीं तःश्रंगुपुण्य लायेदयि, जिदुःखिह्य
बुढा ब्राह्मण्यात करुणातया भिक्षावीगु आशायानाचो-
ना कहांवना गुणवतीनं प्रश्नयात ।

भवान् कस्मादागतोऽसि नामधेयं च किंवद ।

हे बृद्ध छपिंगनं विज्यानाञ्च जहान्पि मृमृःदुः छेगन
आमथे छाय्फोनानयागु काय् म्मचाय् पिमृ'मदुला थःगु
नामल्लुः धयाविज्याहुँ ?

बृद्ध ब्राह्मणं आज्ञाजुल—

हे साहुनी ! आपालं खँ ल्हाना विस्तारयायेमने बीमाली
नकेमाली चका ताःताःहाकयाना खँ पिकायेमने नयेपिन्या-
ना खँ ल्हायेतनं कस्तज्वी धु'कूह्म फौवयाम्हे दुःवियात
प्राथनेगुज्या याकनं यानादिसँ अले कनेमामांकने खँ
जक अपोल्लहाना ज्याखँ छु'मजुलधासा खँल्हानागु फुकं
व्यर्थज्वी उकीं ज्यानींयानादिसँ नयेपिन्याना चोनेमफुत
प्यालःद्याना सहायाये मफुत पलाद्वियेगुजं सामर्थ मन्त
धका अनसतुं बृद्धब्राम्हण फेतुना आज्ञाजुल— ।

ब्राह्मणोऽहं महाभोगी दूरदेशा दिहागतः क्षु-
त्पि पासाभि तप्तोऽस्मि भोजनं मे प्रदोयताम् ।

साहुनी जि आपालं अनुभोगीम्हे ब्राह्मणवः ताग

कंनिसैं थन वयाम्ह बुढा, नये तोने मखंगुलीं पित्या
 सहाये मफया सासः हःहःपना चोंम्ह दुःखियालाना
 चोनागुलीं वनयेमा थनयेमाः मदया धोन, गथेजा कागु
 थासेलाना वाथावाथा मीम्ह न्यांथे' नयेपित्याना वाथा
 वाथा मिनान' महादुःखजुया चोंम्ह जि बुढा यान थों
 ब्रह्मक अवश्यनं भोजन याकीगु आशायाना वयेधुन
 याकनं दान यानादिसँ ।

थथे धागुखँ न्यना गुणवती या लाजजीका भतीचा
 मुंकचोना मनं विचार यात ।

किञ्चिद्वस्तु गृहे नास्ति भगवन् करुणामय ।

भगवन् हे करुणामय छुंवतु छेंदुगुमखुः थ्ववृद्धम्ह
 याचक ब्राम्हणयात छुवीगु थुजोम्हबुढा फोंवम्हवम्ह
 सित छुंहेमव्युसे गथेलिबोयेगु वियाओयेत धासा छुंहे
 मदुः ।

थ्व अतिवृद्ध याचकधासा नयेहिंधका फेतुये धुंकल
 जिनंछुनकेगु जित गुजोगु आपतजुल धका दुःखताया
 कोछुना भुलेजुयाचोन ।

बृद्ध ब्राम्हणजुं हानंभाल—

साहुनी छि द्वाय् कोछुना भुलेजुयाचोना भिक्षादान
यायेमाली धकाला, बीमखुःहुंथाः चोनेमखुःवने, यदि
धीगुखःसा बाकनंब्युः ।

न्यनादिसँ जिगुदुःख, नयेमखंगु च्यान्हुदत प्राःलःलः
द्याना अथेचोनेमा, थथेचोनेमाः मदयाः गनवंसा जित
तृप्तज्वीक नकीधका विचारयानासोया छिथायवसा
थीकज्वी धैगु विश्वासयाना वयागुखः ।

छि तःचोकंदाताम्ह साहुनी धागुनंन्यना जिधिजाम्ह
नयेमखनापित्याम्ह फोर्गीबुढा ब्राम्हणयात याकनं द्वा
नयेतगाक दानयानादिसँ अथवा नकादिसँ थनहे नयावने
विस्तारयाना दीमते नयेपित्यागुजा चोनेजकरेनं फुगु
मखुतः ।

म्हुतुसि सुखूचिन म्येगन झलेमफुत मिखाँनं बॉलाक
मखन न्हेप हःहःतिनावल गनंवने मफुत तुतित्यानु चाउ
छा फोनाज्वीमा म्हःफिरिःफिरिंखाः थुजोम्ह बुढाया

उपरे करुणातसा छित तःचोकं पुण्य मिलेज्जी ।

जिगु नामछुःधका न्यनादिल जित प्वाजाक्क नकूसा
कने मखुसा कनेमखुः जिगु छे'या ध्यकानमदुः सुनानं
थथे भिक्षा फौवनेथाय् नांछुधका मन्योः छिछम्हसँजक
न्यनादिल जित थथे आपालं विलम्बयाना दियेमते थथे
हे जुलधासा याकनंसिना वनेगुनं सम्भवदुः उकीं ननानं
दानयाना दिसँ ।

रुदन्दीनस्वरः पश्यन् बदत्येवं तमान्त
ब्राम्हण किं प्रदास्यामि किञ्चित् वस्तु नमेष्टहे

गुणवती खाःखातूगु स्वरयाना बृद्धब्राम्हणया खासोया
खोखों विन्तियात भो ब्राम्हण जिगुछे'जा छु हे वस्तुमदु
आःछलपोलयात जिनं छु वीफैः नयेगुछु'मदया जि स्वामी
दिक्ज्वीका पिहांभाम्ह छे'द्वहां मभ्तानि जिनं जि स्वामी
नं द्यांलाना चोनागु थनिं च्यान्हुहेदत जियिंजाम्ह
(दीन) महादुःखी निर्धायाथाय्वया छळाक नयेतदान
याधका आज्ञाजुया विज्यात जिपिनं अपिंथ्येहे दु खिपिं

खःधका सीका मेथाय् विज्याहुँ ।

दसांनं मदुधयागु सत्यमखुः छुयाये दुगुजसा यथे
हालाचोनेमखुः छु हेमदुंगुली थथे हालाचोनाए जिनंस्यु
दानयायेमा धका जिकेदुगुजसा नके तोंके पुंके अथवा
दानयायेगुली जितत्पर जुम्हनंखः खयांछु याये दहेमदुम्हं
गनकयावीफैः थन जिके आशातया विज्याये म्वाल
छु मव्युधका जिखनतं मोयेका विज्याय मते क्षमायाना
विज्याहुँ ।

किञ्चिदपि प्रदातव्यं क्षुतृष्णा खेदितंचमे
यदि नदीयते किञ्चिदप्यत्र मरणां व्रजे ।

गुणवतीया ख्वासोया बृध्दब्राम्हणं दानं आज्ञाजुल जि
बुढायात दानवीलायिवगु लुंभतीचा अकजमानं विल
अथवा नकलधासा जि नयेपित्यागुतनि नयेपित्याना
खेदजुया चोम्हयात यदिछु मदुधका तोहतया मविल
मनकल धासा थनसतुं जि सिनावनेत्यल धक्का स्वानेके
सतुं भोःसुत ।

इति तदुक्तमाकर्ण्य चिन्ताव्याकुल सासती
 किञ्चिद्वस्तु गृहेद्रष्टुं प्रविश्य पश्यते श्वसन्
 यथे बृद्धब्राम्हणजुं धागुस्त्रैयना श्वसत्यधारी गुण-
 वतीया मनस आकुल व्याकुलज्वीका अनेक चिन्तना
 याना भस्मुकातया नम्ररूपं विन्तियात, ।

भो ! बृद्ध ब्राम्हण हताय चाया विज्याये मते थौंया
 दिन थतनं जितनं तःचोकं आतुर जुल आस्यनि प्राण
 हत्या यांना क्यने मते आमथ्ये खँल्हायेगुणा सत्यरूप
 प्रमाणया ज्या खँ मखु । मदुग्दहसें मदुधाल धका अपमान
 चाये मज्जु भतीचा धीरयाना विज्याहुँ थर्थे तलेयाहाँ
 वना छुँ वस्तु दुला धका मालासोये दुसा दान याये
 छुँ मदुसा जिमि नयेत दाय्का तयागु चोक्रिया काति
 जूसानं नयेयोसा भपिकेत्यना पत्यार मजूसा तले सो
 विज्याहुँ धका आदर भावतया ब्थोजोना थःस्वका
 लाहा ज्वना बृद्ध ब्राम्हण जुयात तले थतहया बगु थासे
 आशनविया फेतुकल ।

थनंलि गुणवतीया छुँ वस्तु दान वियेगु दैला धका ।

छेसकधनं मालास्वत ह्युवस्तुल्वीके मफया तःचोकं
लाजज्वीकां प्रभूःकरुणामय शरणधका नामकया थ्व
जूसानं नकंधैगु मनंतया दुनेभुतली चोकिया काति दाय्
कातयागु सोवन ।

थुगु अवस्थांस चायागु हलिचास थःमं चोकिया
काति दाय्का तयागु जाय्कदया द्योने पुर्याचिना दुरुस
(ऐक्षव) मिश्रि चिनि इत्यादि मसलातया थुयातयागु
(पायस) क्षीरतुल्यजु या वासवयाचोन थ्वखना गुणवती
या चिमिसं ब्वंजायका ह्यपीसंचोका ताउतीनं स्वया
मनं चित्तनायानाधाल;

अहो ! आश्चर्य; भोकरुणामय थौंयादिने छुजूगु
खः जिनं अथेथथे छुंमस्यु तःचोकं आश्चर्य जुयाचोन
स्वेषु प्रभावं थथेजुगुखः प्रभूः धन्य २ धका हालंचोंगु
न्यना भुतलीपिने फेतुनाचोह बृद्धब्राह्मणजुं धयाहल;—

हेसाहुनी ताउजाल याकचा भुनुभुनुं छुहाला
चोनागु थनजि नयेपित्याना चोनेमफुत छुवात्यना छुन
केत्यना तलेबोनाहल बीइति नकेहनि विस्तारब्याय ।

थथे धागु खँन्यना दुनेचोंह्य गुणवती हतासनं पिहांवया
बिन्तियात;

भोब्राह्मणजु नकेहयेत्यल सहयानां विज्याहुँधाधां ब्राह्म
णया न्होनेवँइसा यःचुक वपुना लखँहाहायाना दुने
वना हलिचास दाय्कातयागु वळि; केरामाँया हलेसं
तया न्ह्योनेतेहल ।

न्हापां नुसिलाबिया भपाःविज्याहुँ- धका विन्ति
याना भोजनयाकल ।

बृद्धब्राम्हणजुँ ध्वेगु चित्तस्वया सुवाविया साः
धाधां फुकनल दनिसा हानंलिसा तेहिनंधाल ।

गुणवतीया थले वळिल्यंका हानं वळितयावी
धका द्वाहांवना थले पुसाउत्तासोत न्हापाथ्येतुँ थलेहानं
जाय्कदया पुर्यांविनाचोन— थथे जुयाचांगुखना आश्च
र्यज्जीका प्रभूःकरुणामय शरणधका नामकया वळिलि-
कया लिसातया बीहल [१] ।

बृद्धब्राम्हणजुँ ध्वनं सवाकाकां साःधाधां तुरन्त

नयेसिधेका जि प्वामजानि साहुँनी गिजेयाना दिवे
मते दनिसा दानं तेहिधाल,

दनिदनि धाधां गुणवती द्दहांवना थले पुसा
उलास्यत न्हापाथ्येतुं जायकदया पुर्याचिना चोंगुखना
म्हपीसे कुचुसेचोंका लेःलेताया बडिनातुं ल्यंका बडि
लिसातया बिल [२] ।

ब्राम्हणजं ध्वनफुल्ल बया पतिचुचुप्याना हुया
नयाक्यन' गुणवतीनं यःसादनि भतीचानीं तेहेला धका
विन्तिथात ।

बृधदजुं आझाजुल— साहुँनी जयज्वीमा भतीचा यःनि
थ्येंचों तयेहींघाय्त ध्वनुढाचा नेफुःधायिधकानं मळा
प्वा धासामजानी ज़िसोंया तेहेधासांखुसि सागुलीं ननहे
मगाः — थथे धागुन्यना गुणवती दानं द्दहांवना पुसा
उला थलेसंत (पूर्ववत्) न्हापायागु तालंह थलेजायक
पुर्याचिना नस्त्रावयाचोन । थथेजुयाचोंगुखना सळम्हं
चतिवेका लाहाखाका बडिलिकया करुणामय शरण

धका नामकाकां लिसातया न्हयोनेसतुं विन्तियाना
चोन [३] ।

वृद्धब्राम्हणजुं श्वनंफुकंनया धःकातया स्वाः
चःकंका न्हिला न्हिला धयाविज्यात — सादुनी छि
धन्य २ खः आपाःनल धयादीमते सागुलीं आपानयेधुन
खः आजाप्वानंजाल यकोनयेनंधुन नेफुम्हबुढाचा धका
दिकजुया तँचायादीमते छुयाय् फोंगीतेगुताल थथे
हेखः ।

थौंथेंसाक भीकनयागु मदुनिधासांज्युः जिसन्तो
षजुल छिकपिनि नयेत थुयातगु जितनकल श्व उत्तम
दानखः छित जिंयाना तःचोकं तकलीफजुल दुःखताया
दीमते ।

थथेधागु खँन्यना गुणवतीनं विन्तियात भोमहा
ब्राम्हण जिमिगुउपरे करुणा कृपातयाविज्याहुँ जिदिक
मजुः छुयाये निर्धामहादुःखि जिपिछुंदुपिमखुः । दारिद्र्यं
याळें भिक्षाकाविज्यात थौं जिमिनयेत चोक्रिया काति

दायकादयागु सम्मत्तः श्वक्षीरजुयाचोन द्विधं यजागु
नयेफुपि जिपिमखुः थौंयादिने नयेमखँपिसँ क्षीरभोजन
दानयायेदत सदानं थयेदानयायेफुसा गुलिजकअमलज्वी
अथेथथे धयाविज्यायेमते थौं जगुज्याखँफुकं करुणामय
प्रभूनंस्युः क्षमायानाविज्याहुँ शुलिधया नुदिकेधुका
आशिर्वादफोने धका विन्तियानाचोन ।

बृद्धरूपब्राम्हणजुं ज्ञानोपदेशवियाँ शुभाशीर्वाद
व्युव्यूं आज्ञाजुल,

गुणवती द्वित धाय्लाधिक साहुनी, स्यावांस,
थःगु चित्तखना जिसन्तोष ज्वीधुन शुलि आदरभावतया
पवाजाय्क साकनका शुद्धरूपं दानयायि जिनंमताया
थःधन्य २ करुणाचित्तदुम्हखः ।

थथे बुढा, मचा, रोगी, दरिद्र, अनाथपिंगु उपरे
करुणातया उपकारीजुया त्यागी चित्तयाना दानसुनां
यायि उजोपिन्तधाये साहुनी, दाता, त्यागी, पुण्यात्मा ।

पुनः गुरु, पुरोहित, ब्राम्हण, भिक्षु, संन्यासि,

ब्रम्हचारी, योगी, साधु, महात्मा थुजोपिन्त सुनां आदर
तथा दानप्रदान यानांचोनी वै तथाय् धर्मात्मा महाज्ञानी ।

थुजोपिखनां दिक्ज्वीपिं थःहेजक साकनये तोने
पुने सदानं थःहेजक कतेलाके थःव परउतिखने मसगु
निःकरुणा चित्तस्वयज्वी वै तथाये पापि दुगात्मा महा-
दुस्तःअहंकारी अभिमानि थुजोपिं षट्गतिया भवचक्रे
लानां जन्मपरखया थले कुतूंबका पशु, पंछि, की,
(दानव), दैत्य, राक्षस, प्रेतजुया नरकादि आपालं
भोगयाना दुःखसियाज्वीमाली पुनः मनुष्यकुले जन्म
कावंसानं (दीन) दुःखिजुया सोयांस्वेमेका थःथिति
इष्टमित्र, जहान्, परिवारपिं सुंमदेका नये, तोनं, पुने
इत्यादि हीनज्वीका दुःखसिया आपालं म्वानाचोनी ।

‘मौतिशास्त्रं’ नोंवानाचोंगुदुः ।

यो नात्मजे नच गुरौ नचभृत्यवर्गे

दोनेदयां नकुरुते नचबन्धुवर्गे

किं तस्य जीवित फलेन मनुष्यलोके

काकोऽपि जीवित चिरप बलिंचभुंक्ते

गुह्यमनुप्यया काय्, म्हचाय्, जहान्, गुरु, दाजुकिजाः
 फुकी' इष्टमित्रादि' पासा, त्वाय् (दीन) दुःखि, कत-
 पिगु उपरे करुणाकृपा धैगु छुंहेमदयाचोनि उजोह्यमनु
 संसारे म्वानाचोनाया छुंलाभमदु गथेजा (काक)
 कोधैहसं सकलयावलि वाय्हगु नया आपालंम्वाना
 चोथ्येजकखः । यद्यपि फलमसगुंसिमा स्वांमहोगु स्वांम
 दुरुमवह्य सा नन्याना वामवगु सुपाय् परयात जयम-
 य।म्ह धनिः दुलादुः धाय् तजक वहज्बी ।

धनेन किं योनदाति नाश्रुते बलेन किं दच्च
 रिपुं न बाधते, श्रुतेन कियो न च धर्ममाचरेत्
 किमात्मना योनजितेन्द्रियो भवेत् ।

धनसंपत्ति दयानं स्वैतनं दानमयायि मनकी पत्तोकि ब
 धनया छुं प्रयोजनमदुः । बलवीर्य पराक्रम दयानं शत्रु
 यात छुं यायेमफुत धासा वैत बलदुधाये छुं प्रयोजन मदु
 धर्मशास्त्र न्यनानं धर्मयायेमसल धासा धर्मशास्त्रन्य गुनं
 व्यर्थ हेखः । ज्ञानयागुखं न्यनानं आत्मायात अथवा
 थःगु मनयात वसेतयेमफुत धासा वं दशेन्द्रिय गथे

याना चीफैः ।

तथा धनदुध्ये' दान धर्म वलाकेमा परोपकारी
ज्वीनंफेकेमा, पराक्रमदुध्ये' शत्रुजितेयाये' फेकेमा धर्म
शास्त्रन्यनाध्ये' धर्मया (आचारणे) भींगुले'पलातया
चर्य'यानावनेफेकेमा ज्ञानयाखँन्यनाध्ये' मनयात शान्त-
याना आत्माह्मसीका मनचिना दश, इन्द्रियचीफेकेमा ।

हानं धर्मशास्त्रं धागुदुः—

सारात्सार तरंदानं सारात्सार तरं वरम् ।

इत्यादि— मनुष्यया कर्तव्यस्वः परहित परयादुःखफेने-
गु [शिक्षा] विद्या ज्ञानवीगु जगतो हिताय सुखाय,
प्राणीपिन्त हितयाय्यालागी जगत् उपरे दानयाय्गुस्वः
केवल सारगुदान धयागुहे तंधंगु करुणास्वः । वहेकरुणा
याके सारवस्तु अनगिन्तिमदंक सैगु चिन्तामणिरुपि सिमा
बुयालि प्राणीपिन्त जयज्वीगु फलबुयावै वहेभींगुफल
परयात तोतावीफेकेगुयांत त्यागधायि वहेत्यागयात
दानधायि । थथे त्यागचित्तं दानवीह्यतिनि दाताज्वी
अजाम्हदाताया सदानं कल्याणज्वी— गुणवती धन्य

धाये लायीकह्य दातानी (मिसा) साहुनी यःखः ।
 छिथिजाह्य त्यागी मेपि थौं गनं जिनं मखनां भाग्यमानी
 ज्वीतिनि धन्दाकायेम्वाः — ।

सारमेव मनुष्यानां सुकृतं किर्तिमेवच
 सुकुले त्यागचितस्य तत्सारमिति कथ्यते ।

मनुष्यगणपिनि भींगुज्या व कीर्तियातहे सारधायि,
 मानवधोयेका भींगु कुले चोना च्चकनावथे' त्याग
 याय्गु चित्त ज्वीफेका दानकायेगु यांत सारधका धायि
 धुलिमछि १९ ज्वी धुंकल आतकं छि मिजं द्वहामवनि जि
 याना आपालं अलमल जुल जिवने — ।

स्वस्ति ते मंगलंभूया त्सर्वदापि समत्ततः ।
 तिष्ठतु ते गृहेलक्ष्मीः सदा सद्धर्म साधिनी ।

इत्यादि— गुणवती सदानं प्यंगुदिशानं द्रित मला
 मंगल ज्वीमा- छिगुछे लक्ष्मी बासयाय्मा तःधंगु सद्ध-
 ज्ञान लाना शुद्धगु चित्त जुया धमयाय् जक मनजुया
 मनोरथ पूर्ण ज्वीमा ।

परजनहित्याय्फेमा सुखैश्वर्यानिन्दजुया सकल
यात बोधयायेकुल्लजुया (सप्तवृद्धि) धैगु आगु, यश,
ज्ञान, महासुख, निरोगी, धन पुत्रादि ध्वन्हेगु लाभ-
ज्वीमा,

(अष्टमहाभय) धैगु राजभय, चौरभय, शत्रु
भय, वज्रभय, लःयाभय, अग्निभय, वायुभय, भूकंपंवि
नाश ज्वीगुभय, ध्वच्यागुभय तरेज्वीमा,

सदाकालं त्रिरत्न ह्यसीका शरणवनेफेमा, शुद्धव
हर्षचित्तं उपोषठव्रतयाय्गुली चित्तदुंकाचो, धुलि
आशीर्वादविद्या दना कहांविज्यात गुणवतीनं लिसे-
लिसेवन—

अत्तहिंत्त क्षणाद्धन्हि इवाकाशेऽभि गच्छति

छेक्के ध्येनेव तत्कारण ब्राह्मणजु अत्तर ध्यानजुया
विज्यात (खनेमन्त) मिग्वाराध्यें आकाशमार्गे विज्यागु
खना बिनित्याना गुणवती आश्चर्य घाया धन्य २ प्रभूः

श्रीकरुणामय शरणधका नामकयाचोन...

ताउजास्ये'लि थःगुहेंथर्हावना भयाले खड्गि मु'क
चोना नुगमळिका थ्वविज्यान्त्र (साक्षात्) श्री करुणामयहे
खला अथवा मेपिं देवताला सुज्वी छम्हतःध'म्ह इश्वरजा
अवश्यमेवखः जित भुलेयाना बृद्ध ब्रान्हणयारूप कया
फोंवल न्हापा जिनं छुंमस्यू न्ह्यागुहे जूसानं जिकेदुगुर्नः
भोजन याकाळोये धुन ।

आःतकं थ्वमिजं प्याहांव'म्ह छे' सभानि धका मनग
अनेगु प्रकारं खँल्हाना भुतली वनासोवन पुसा उलासोव
न्हापथ्ये'तुं थले जाय्क दया पुथींचिना चोन हलिचानं
पुसानं (सुवर्ण) लुयागु जुयाचोन ।

थथेज्गुखना मनस हरवरेजुया थियानंस्वत च
पतेजुया भुतलीं पिहांवया भातवल्लारुये' धकामनेतया
ववले बृद्धब्राह्मणजुयात नुसिकागु थलनं चायागुलःथलं
लुहेजुयाचोंगुखना थिया 'पुतुपुयेकास्वत अत्पन्तनं हप
मनयाना काचकाचां कोथाय्तेयंकल कोथाय्त्नं दल

थल इत्यादी लुहेजुयाचोन ।

थथेजुस्येंलि छेंछस्वांसकभनं तले कुनेवना सो
जुल गनगन थलइत्यादि तयातगुदु अनअनफुकं लुहेजक
जुयाचोन गुणवतीया स्वप्नाध्येजुया ह्यळम्हं इलिलि-
लीमींका कुचुका चिमिसँ व्हंजायेका वयाये ध्वयाये
मदया हर्षयाखोवि हायेका प्रभूःश्रीकरुणामय विज्यागु
हेखैः धैगु विचारयाना धिकारजिनं द्याय् छलपोलया
रुपस्वये धाये मफुत आःगनवना स्ववनेगु सोसो थौंया
दिनस तःधंगु अद्भुताश्चर्य जुलखः जिन छुपाप पुण्य
यानावल छुंमस्यूह्य अज्ञानि मिसाजुया तःचोकं भुलेजुल
बृढरुप मनुजुयावह्य इश्वर म्हसीकेमफुत छलपोल सुःख
प्रभूः जिगु कायवाक्चित्तं न्हियान्हिथं नमस्कारदुः।
थथे सुमरणयाना नुग,मळिकाचोन ।

थुगु समये भद्रसिंह अनवने थनवनेमदया दिकदार
ज्वीका पिहांवया चाउलाजूम्ह देशपिने छगु (क्षत्रे)
कुम्हाया ज्यायाना चौंथाय् दनासोयाचोन ।
कुम्हानन्यनं हेभाजु थौंद्याय् थनभाया छितछुमाल ताउ

जाल विसँसोयाचोंगु ।

भद्रसिंह दुःखमन याना बालकि खःकुष्मात्रावा
जिगु ख्वापा सांया सीका दिसँ गनवनें गनवने जुया
चाउन्ना वया आःतकं आहार चूमलागुलीं दिक्दारजुवा
व्हिज्यायागु सोयाचोना ।

कुम्हानंधाल ! आःतकं गथेले, जिं व्हिहस्यु थनभायें
जित भतिभति ग्वाहाली यानादिसँ धन्दाकायेम्वाः आहा-
रचूलायि ।

थथे धागुन्यना भद्रसिंह तीजकवना जिं छुयायेगुधका
न्यन कुम्हानं ज्याअधेयात थ्व प्यागु भाडा निभालेतेयंकि
गंगु थुखे तेहति जित मामागुनंल्हयेदति ज्यामयामें
सुंक चोनेव म्हुतुनं सुंकचोनि मनुधैग्ह ज्यानदेकनं
सुंक चोनेमत्यः पय्यारयायि मखु ल्हाहाहुसुलु म्हुतु
सुलु धाथे' अलसीज्वी मज्यू ।

नीतिषया तगुदुः ।

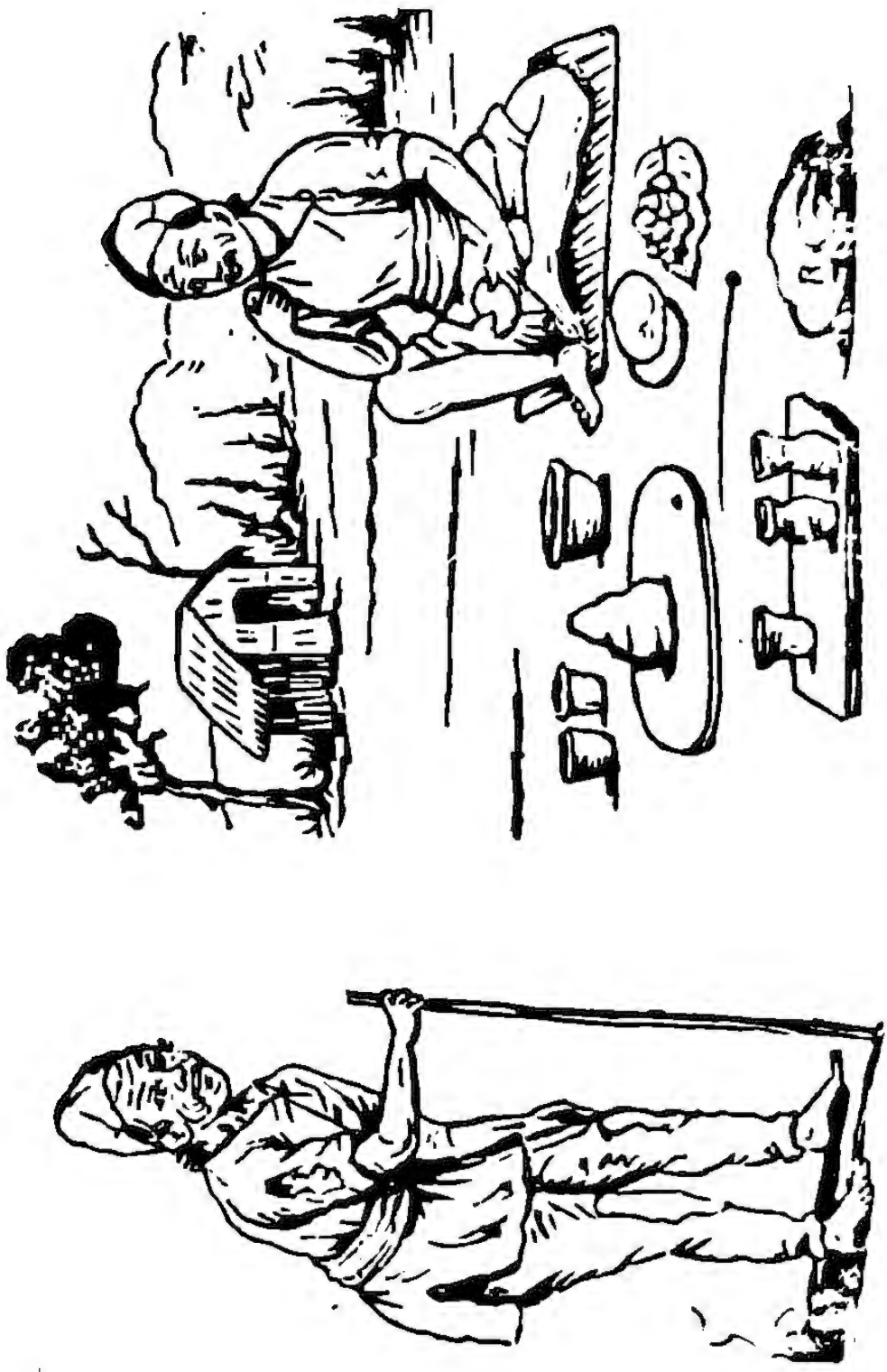
आलस्य हि कुतो विद्या विद्याहीन कुतो धनं

धनहीन कुतोधर्म नास्ति धर्म कुतोगति ।

अलासीया विद्या व ज्यादैमखुः अर्थात् विद्या व ज्या
सैमखुः । विद्या व ज्या मदुम्हसिया धनदैमखुः अर्थात्
विद्या व ज्या मसम्हसिया धनगनदैगुः । धनमदुम्हया
धर्म दैमखु केवल धनहीनम्हया धर्म गनं दैगुः । धर्म
मदुम्हया गतिदैमखुः । कारण धर्ममदुम्हया गतिगनं दैगु
उर्कां सुंकचोनेमते आलसी ज्वीनं मते ।

थथेखँ लहाना मामागु निम्हसिया ज्यायायां वान्हि
पुलावस्येलि निहनेसिया नयेत्यल ज्यादित कुम्हाआवा-
या (गोधूमपूषक) छुचूँमधि थःतळपा भद्रासहयात
छपाविया थःनल नयेधुंका छंमंदतले ज्यायाना छेँवा
जिवनाचोने ननंनके ज्यालानंवी छं थौंछुंमननिथ्येँचों
याकनं वाधया कुम्हाआवा छेँवन ।

भद्रसिंहया छेँकलायात वापाः ल्यंका थःवापा नये
थका छुचूँमधि वापाथला नयेतथीकयावले वहे न्हापा-
याम्ह छेँभिक्षाकावम्ह भेशधारी बृद्धवाम्हणजुं मुसुमुसुं

गिहला हेभाजु जितनंही भिक्षाहीधायं तुतामंचुया न्हयनेथ्यकवल ।
 भद्रासहजुना मनसे बुढायासु रुवाःसोयाचोन,बुढा घाल भाजु ब्वाय् सोयाचोना

जिबुढाया नयेमखंगु थनि च्यान्हुदत हीसे नये पित्याना
चोनेहेमफुत जितनं मधि छपा दानयानादिसँ ।

भद्रसिंह स्वच्छिभुलेजुयाधात— बृद्धब्राम्हणजुं खः
हीसेनयेपित्याना चोनेमफुगुखँ जिनंस्युः भीनिम्हं उथ्ये
हेखः जिनंदुःख धःनंदुःख । जोगीयाछें संन्यासीया
पाउनाधाध्यैजुल नयेमखंगु जिनं थनिच्यान्हुदेदत दैव
योग थौंछुचूंमधिछपा चूलात छेंकलायात बापात्यंका
बापा नयेत थीकजकयाना च्यान्हूँया नयेमखँम्ह धका
बुढा छम्ह वया जितनंहीं भिक्षाहीं मधिछपाहीं धावल
बीगथे मवीगथे,

हे बृद्धब्राम्हणजु छपामबुः बापाबीत्यना चकंछि छें
चाम्हायात चकंछिजत अले स्वम्हसियां नयेखनी संतोष
जु या लिहांहुँधका थःनयेत्यनागु मधिबापा हान कूथ
लेत तयारयात ।

बृद्धब्राम्हणजुं धालकि छपांबीसाजक कायेत्यना
बापा चकंछिजुसा म्वांल नुःगस्यासा बीमःखुया जि

लिहांवने त्यना ।

थथेब्राह्मणजुं धागुन्यना नुगःमट्टिका मनेहुं संखा
मसमे वापाथलातेधुं गु मधि ज्वरेयाना निकुति बृद्धब्रा-
ह्मणजुयात निपालाहातिनं दानयात ।

ब्राह्मणजुनं निपालहातिनं फयाकाल । (याचक रूप)
बृद्धब्राह्मणनं आशीर्वाद विया विज्यात ।

स्वस्ति ते मंगलं भूयात् लक्ष्मीःसिद्धिच सर्वदा ।

इत्यादि—

भाजु छि सर्वदा स्वस्तिमहा मंगल ज्वीमा छे लक्ष्मी
वास यापेमा अष्टसिद्धि लाभज्वीमा दुःखमदेमा तःतधं गु
धर्मकर्म याना परयात उपकार याये फुम्हज्वीमा सद्धमे
ज्ञानम्हसिया धर्ममार्गस पलातया अन्ते महासुखपदप्राप्त
ज्वीमाधका आज्ञाजुया जिवने थथेहेहानंहानं न्यागचितं
दान पुण्य यायेकेमा धया बृद्धरूप ब्राह्मणजु लिफःसोया
वंस न्हापाध्येतुं (अन्तरध्यान) जुया तत्कागणं खने
मदया मिग्बाराथ्ये आकाशमार्गं विज्यात ।

भद्रसिंह या मन गरख्येसेचोका थ्व सुःख गुप्तखः

तुरन्त खनेमदयावन अवश्यनं मनुखैमखु जित छलेयाव-
 म्हाखः अथवा जिगु चित्त स्ववम्हनंज्वीफु जिथौ निर्धा
 महादुःखिखः च्यान्हुयायाँलाना मधिवापा नयेत थिक
 यानानं अकस्मात् महावृद्धं लक्ष्मवया दानकावन जिनं
 बीनंधुन अथे थथे जिनं लुंमस्युः नयेमखँन्हयात दुःखे
 दुःखहे नातुंजुल ।

न्यागुहे जूसानं थव खँ श्रीकरुणामयं विचारयायि
 प्रभूःशरण धका भसुका तथा कुह्याया डेवन ।

खवापाःख्यूस्येचोंगुखना कुम्हानं धाल भाजु तले
 थाहांवा नयेपित्यातज्वी थन दिसँ धका फंतुका नयेगु
 न्होनेतयाविल ।

भद्रसिंहजुं विन्तियात कुह्याआवा छि जयज्वीमा थन
 नया चोने मखुत छे वनानःवनेधका पोचिना दनावल ।

कुह्याजुं ज्यालाज्वनाहुँ छियःगु चाया भाडा छग्वनं
 यंकी ।

भद्रजुँधाल द्विगुनिधाखः व्युगुयंके ।
 कुम्हानं दयातया धालकि द्विगुदुःखजिनंस्यु लःकावनेत

(घत) तःगोगु चाया धपद्धग्व ग्वपद्धग्व ज्वनाहुँनाःधका
विया मेगुछुं द्रव्यनं विया भासँनैःधका द्योयाहल ।

तथास्तु याना भद्रजुया थौँतिनि नयेगु आहार चूलात
धका हर्षयाना ख्वाःचःकंका मुमुमुमुं न्हिला छं कलाया
ख्वासोसो ख्यायाना नयंदिन चूलात थैगु विचार
याना चाया धप व ग्वपः छग्वनं मद्धि मद्धि ज्वना छेवल
पेँघ यंके मत्योघका लःफयाहल ।

(हेस्त्रि) हेमिसा, हेगुणवती, धका सःता लेःतागु शब्द
तःसयाना थाटांवल, कलाम्हसेनं ज्युःज्युः घाधां नाप
लावन चायाधप व ग्वप ज्वना वगुखना कलाम्ह हतततं
न्हिल हानं भातम्हनं इतितितिं न्हिल, स्वानेधव्याग्वं
भातम्हं थौँयागु अद्भुत् स्यूला मिसा धका हुम्हाया
ज्यासलेज्जु बृत्तान्त खँ कना नेगुनं ज्यालानं वियाहल
नाःधकान्हयोने तयात्रिल । छुचूमधि वापाथला नेतथीक
यानावले च्यान्हुया द्यांलाना फौवम्ह बुढावम्ह जक
तुरन्त गनवनज्जी खनेमदु मुज्जी अत्यन्ताश्चर्यजुल धका
खँ कन— ।

थनंलि थुलि भातं प्रागुखँन्यन्ता आश्चर्यज्जीकाचोन्ह

मिसाया भन्हे आश्वर्यज्बीका छें जूगु बृत्तान्तखँ चोनि-
 सेंकना पत्यार मजसा सोभासँधका भुतलीरंका क्यने
 यंकल । सोवंबले लुँयाथले जाय्क पुगीचिना चोकि
 काति क्षीरजुया चोंगु खना भद्रासिह म्येवान्याना हीस
 जुयाचोन हानं उख्ये थुख्ये सोबले, थलबल दकं लुयागु
 जुया चोंगुनंखना इतःमतःकना थवळु थवगथे धाधांम्ह
 खाका लाहाखाका फूँफूँमींका चःतिवेका हर्षया
 खोबिवेका धन्य धन्य बुढा ब्राम्हणजुँ पलातगुलीं जिगु
 छें लुँ, वह, हेरामोति [ज्वाहाराट्] यकोदन धका खुसि
 जुया छें सकभन स्वये धुंका लःळकनी तोने धका थमं
 फयाहयागु चायाधप व ग्वप सोबले निम्बलं लुयागुहे
 थलजुयाचोन निम्हं छकनीं भुलेजुया लिपा थिथि
 खास्वया निम्हत्यपु ल्हाहा ज्वनाः प्याखँहुर्य पिथ्ये म्हँ
 सना चिमिसँतःतःस्वाका म्हकुचुका निम्हत्यपुनं हर हरं
 न्हिला छें छखां तले कुने चाचाउला कोथाय् धुकति
 सकभनं सोजुल मदुधै गुळुंमदु चाबस्तू छुंमदु नवगुनं
 मदु धू. धै गुनं गनं मदु । सोयाथायत्तक (नवरत्न सुव-
 र्णादि) हेरा, मोति, भिपु, पन्ना, इयू, लुँ, वह इत्यादि
 अनेक धातुया वस्तु दयाचोन थलपति पूर्णजुया सुगन्ध

वस्तुनं पुरेजुया हानं [१८] बृहि अन्न फलमूलादि
मधि वास [व्यञ्जनादि] बृगुवस्तु तुरन्त नयेज्युगु हानं
स्वाँ, सिन्ह, ताय्, अभीर, जाकि जिनिस जिनिसया
[कौशेयवस्त्र] तास, तिनिरुवा, मखमल, रेसमी, कस-
मिरा, पाट, पीताम्बरादिया काप छे छुतकमागुवः फुक
कुटुम्बज्वलं तयारि जुयाचोन ।

थथे अकस्मात् नानाद्रव्य दयावगुखना निहृत्यपुया
(स्वप्ना) हगसेथ्येजुल धका अद्भूताश्चर्य्यज्जीका
चोन लिपा निम्हसियां महाहर्षोत्सुकं पूर्णज्जीका
च्यान्हुँया द्यांलापि निम्हृत्यपुः नयाअपोजुया प्वाःफुफुं
मीपिथ्ये प्वा जाय्का ख्वाचकंकाचोन ।

थुगु वखतस वान्हिपुला स्वफः जामुवेला जुस्येलि
निम्ह स्त्री पुरुषया थिदिखल्लहाना विचारयात थनद्धे
विज्याम्ह बृद्ध रुपब्राम्हणजु कुम्हाया द्यःचादेका तःगु
थासे जिकेमधिदानका विज्याम्हनं वहेखः भीगु दुःख
खना सहयायेमफेका भीतउद्दारया विज्याम्ह प्रभूः
श्रीकरणामय अवश्यनंदखः अथवा वसपोलं व्हयाह
मंज्जीफुः श्वमनुष्यमसुः दैवहेखः भीसंम्हसीके मफुत

छुयाये भीअज्ञानीपिंगु उपरेकरुणातया विज्यागु खः
हेस्त्रि ! छुयावेमाल छंगुबुद्धियाय्मागु तकयाधका
परस्पर निम्हत्यपुया ताउतीखँजुल ।

(तदा) थुगु समये गुणवतीनं थःस्वामीया न्ह्योने
विन्तियात भोस्वामी ! न्यनाविज्याहुँ थ्वफुकं वसपोल-
यागु रचनाहेखः भीसंदेकागुमुखुं वसपोलं विल वसपो-
लयात पुरेयायेधका निम्हसिनं विन्तियाना बृद्धब्राम्हण
जुं भोजनयागु थासेचोना प्रभूः श्रीकरुणामय लुमंका
(दण्डवत्) अष्टांगप्रणामयात ।

प्रणामयाबलेवोंगु थथेखः ।

नमोरत्नत्रयाय, नमोमञ्जुश्रिये, नमःसुश्रिये,
नम उत्तमश्रिये स्वाहा ॥ १०८ ॥

सन्निव च्याकतक प्रणामयाय्धुंका रत्नमण्डल द्वह-
लपा- थुगु प्रकारंबोन,

अष्टशृंगमयं मेरुश्चतुर्द्धीपो पशोभितं ॥ सप्त
रत्न समाकीर्णं ददेत्तुत्तरदायणी ॥ गुरुवे

बुद्धधर्मेभ्यः संघेभ्यश्च तथैवच । आत्मानं
निर्यान्तयामि भावेन संपूर्णं रत्नमण्डलंम् ।

न्ह्येधाः (७) वीना

कायकं त्रिविधं पापं वाचिकं तु चतुर्विधं
मानसं त्रिप्रकारेण तत्सर्वं देशयाम्यहम्

प्रभू श्रीकरुणामय शरणधका नामकया पाण्डेशना
पुण्यानुमेदनायाना सिधेकल ।

[दंपती] निम्ह स्त्री पुरुषया फको भक्तियाना वहनी
जुस्ये'लि छे'छखां मतच्याका सुगन्धधूपथना बृद्धरुप
ब्राम्हणजुयात भोजन नकागुथासे न्ह्योनेसं यःपिनिम्हं
चोना च्यान्हुया आंलापिसं चोक्रियाक्काति दायेका क्षीर
जुयाचोंगु केरामाया अपतेनातुंतया हानं श्रीकरुणामय
यात छाया निम्हसियां [पालन] भोजनयात ।

थनंलि चळिंपद्यंसे निम्हसिनं श्रीकरुणामय नामकया
नसंकल । थुराहुयादिस्वः कार्तिक शुक्लया [मुखा-
ष्टमी] स्यन्हायां तन्त्रादिज्ञ महागुरु बन्धुदत्ताचार्य

सद्गुरुया शरणवना गुरु थ गुत्रे विज्याका निम्हसिनं
गुरुया पादकमले भोःपुया जगुखँ वृत्तान्तकना हर्षया
खोविहायेका विज्यात ।

गुरुं धन्य पदत्रिया सदुपदेश आज्ञाजुल थौयादिन
छगुतःधंगु पर्वकाल अष्टमीतिथिखः त्रिकपिंगुभाग्यं
थीकहेजुल ।

अष्टमी शुक्लकृष्णाभ्यां द्वादश्यां शुक्लमेवच ।
उभाभ्यांतु चतुर्दश्यां पूर्णमास्यां तमाशशी । १ ।
सूर्याशुक्त संक्रातौ पर्वष्टौ ख्यातवानिति ।
तस्मादेत दूतंश्रेष्ठं महत्पुण्यं बलप्रदं । २ ।
व्रतानामपि सर्वेषा मिदमेव व्रतंवरं ।
यस्मादेत द्विनासर्बं दानयज्ञ तपोव्रतां । ३ ।
मन्त्राश्च न प्रसिद्यन्ति न च बोधिं ददन्ति वै ।
इति मत्वा सदानित्यमार्याष्टांग मिदं व्रतं । ४ ।

इत्यादि लब्धिया अष्टमीनिक २ शुक्लपक्षयाद्वादशीद्वक १

चतुर्दशी निक २ पुन्ही छक १ अर्पाय छक १ मृग्याया
अंशयुक्तगु (संक्रान्ति) संल्लु १ थजागु च्यागुयान
पर्वकाल धयातल अथवासल्लुधैगु दवानानं वनेफु मिले-
नं ज्वीफु अथेयानिति थजागुपर्व दिने व्रतयायेगु (अन्यु-
त्तम) अत्यन्त उत्तमगु बलःगु कातुगु पुण्यफलमिलेज्वी
हानं संपूर्णव्रत दक्षयानं ध्वउपोषठव्रत प्रधानजुयाचोन,
केवल मेमेगु न्ह्यागुहे व्रतज्वीमा अथवा दान, यज्ञ,
तप, मन्त्र दानवीगु कायगु इत्यादि ज्याय् नं ध्वहे उपोषठ
व्रतविना सिद्धिफल प्राप्तज्वीमखुः ।

ध्वहेव्रत विना बोधिज्ञाननं लायेफेमखुः ध्वग्यं
निश्चयधका सीकि उकिं वांलाकध्वीका मदानंफुमान्दित्थं
मफुसा पर्वकाले (आर्य्य अष्टांगमार्गधैगु) लुमंका ध्व
उपोषठव्रतखः थजागु भींगुली पलातया याकनं तरेजुया
वनेगु लँपुखः त्रिरत्नया शरणवना वसपोल श्रींकरुणा
मयया उपोषठव्रत चलेयाधका आज्ञादयेका विज्यात ।

थुगु सद्गुरुया उपदेशन्यना अत्यत्तमुमि जुया
धायव्रंभायागु ज्वरेथाना मूलगुरु वन्धुदत्ताचार्य गुरुमां

उपाध्यायगुरु वसपोलया किजा गुणदत्ताचार्ययाना भद्र
 सिंह गुणवती यजमान निम्हसियां ब्रह्ममण्डलयाणा
 शुद्धचित्तं श्रीकरुणामयया व्रतारंभयाना षडश्रि मंत्र
 दानकया धुखुन्हुया ज्यासिधेका कन्हेखुन्हुनातुं विधि-
 विधानं यज्ञहोमाचर्न सहित श्रीकौमारी देवी पूजादिक्रय
 धुंको गुरुपिन्त सन्तोषयाना (परिव्राट) भिक्षु, सन्यासि
 ब्रह्मचारी, योगी ब्राह्मणादि, बाल, बृद्ध रोगी, याचक
 दाग्द्रिपिन्तनं निमन्त्रणायाना सन्तोषज्वीक दान प्रदान
 भोजनादिविया व्रतसिधेकल ।

गुणवतीनं धुगुज्यायायेत थःमां अबु दाजुपिनं
 निमन्त्रणायात लाजंमव ।

साहुनी तताक्यहोंपनं निमन्त्रणायात धुजेह्य
 दुःखिनीयाथाय्न्भीपिं गथेवनेगु हानं भीपिंहे द्योथेंचों,
 उजा गुव्रतयावने गथेवहज्वी धकामव ।

शान्तगु धर्मह्यसीका भद्रजुव गुणवती निम्हसिया
 बुद्धियायेमागुतक एवंप्रकारं—सद्गुरु परमगुरु महागुरु
 विश्वपरुयात तान्त्रिकाचार्य बन्धुदत्त वज्राचार्य मूलगुरु

याना वसपोलया धर्मपत्नी सुचरित्रमाता गुरुमाँयाना,
वसपोलया किजा गुणदत्ताचार्यः (विश्वदेव) उपा-
ध्यागुरुयाना हानं वसपोलयाहेनातुं शिष्यकुलदत्ताचार्य
सहित उपगुरुयाना नवगन्तादि सुवर्णचूर्णं श्रीकरुणा
मयया मण्डल दयेका उपोषठव्रतयाना षडक्षरि मंत्रदान
कया दक्षिणकं चलेयात ।

न्हापा बृद्धरूपब्राम्हणयात भोजनयाकागुथासे
मण्डल स्थापनायाना गुरुपिगु आशानुसारं उपोषठव्रत
या अनेक महिमान्यना त्रिशरणवना अष्टशीलधारण
याना शुक्लपक्षेनं कृष्णपक्षेनं लक्ष्मियानिक अष्टमीपत्ति
व्रतदना कन्हंखुन्हुनातुं होमार्चनादि श्रीकौमारी माँ
पूजायाना क्रमशः भावयानाचान ।

शुगुप्रकारं दक्षिदस्येलि (मुखाष्टमी) आरंभयाना
गुदिने व्रतपूर्णयाना विधिध्ये कन्हंखुन्हु होमार्चनादि
श्रीकौमारीदेवी पूजायाना महायानया विधानं व्रत
त्रिसर्जनयायेधुंका निमन्त्रणायानापित सिन्ह, स्वां, गुरुं
निसें मामापिन्त दानप्रदानयाना सकलयात सिलपाः
बिया सन्तोपज्वीक भोजनादियाका गुरुपिगु आशीर्वा-

दफया धःपिनीनं (पालनादि) भोजनयाना मनआनन्द
ज्जीकाचोन ।

थुखुनुयादिनखः (युगादि नवमी) खुन्हु वहनी
व्हे'व्वां [दीपावती] मतच्याका सःसःध्ये स्तोत्र स्तुति
धारणीवोना प्रभूःश्रीकरुणामय धका स्मरणयाना निम्ह
सियां एकचित्तं वसपोलया महिमान्यना गुरुपिसं
आज्ञाजू लुमंका भावनायानाचोन ।

महागुरुं आज्ञाजुल फसा निम्हसिनं पडक्षरि
मंत्र वोनाचों, अवश्यनं वसपोलं सुदृष्टिं स्वयाविज्यायि
द्विकपिनि जयज्जीमाधका आशीर्वादत्रिया गुरुपिं
लिशं विज्यात ।

गुरुवचन तथाऽस्तुयाना सुगन्धधूपधना एक
चित्तं पडक्षरि मंत्रवोना निम्ह स्त्रीपुरुषया जापयाना
चोन ।

वहनीसिया ङगुप्रहर वस्योति श्रीकरुणामय
न्हापांध्ये बृध्दरूपनातुंजुया तुतामंचुया ध्वासा ध्वासां

मुसुतया छेँकें लिधुऽधिधुः जुयाचोन ।

गुणवतीया ध्वमुसुतम्हसुज्वीधका जापयानागु
दिना भय्यालंकोस्वत (पूर्वबृद्ध) न्हापा विज्याम्ह
बृद्धव्राम्हणहेखः धै गुम्हसीका निम्हत्यपुनं काचाकावां
कटांवया [त्रिप्रदक्षिणा] स्वचा चाउलापादकमले भोः
पुया आदरपूर्वकं विन्तियात ।

भोनाथ छलपोलहे लुमंकाचोना तले विज्याहुँ

बृध्दब्राम्हणं आज्ञाजुल हेगुणवती उवलेथ्ये' सागुक्षीर
नकेखःसाजक तलेथाहांवये मखुसावने ।

गुणवतीनं विन्तियात प्रभूः क्लपोलयाकृपां छुं
भतिदनि उवलेथ्ये' भोजनयाकेत्यना विज्याहुंनले ।

हानं भद्रजुयागु खास्वया आज्ञाजुल, नयेपित्या
मह्यात आशांध्याना छुचुंमधिकयायंका वथ्ये'सागु
मधि हानं नकेखःसा तलेवये मखुसा वनत्यना ।

भद्रजु छुंधायेमफेका चिकुवमहथ्ये' महखाका
चोन, निम्हसिया चित्त शुध्दजुगुखना नु नुभका
गुणवतीन्हथोनेतया थःदथ्वीचोना भद्रजुलिउनेतया
थहांविज्यात ।

उख्येथुख्येस्वया न्हापाभोजनयाना वयागुथासे
मएडल दयेका चीका तःगुथासेसतुं विज्याना सागु
क्षीरदसानयेही मदुसाम्बान् थौंथन छुंज्याखंदुथ्ये'चो
खलाधका आज्ञाजुयाविज्यात ।

थथे आज्ञाजुगु तथाऽस्तुयाना थौंक्लपोल भाव

यानाखः जिमिगु सहस्रदोष क्षमायाना विज्याहुँ मद्र
गुरुया उपदेश न्यना उपोषद्वतयाना प्रभूयागु मंत्रदान
कया भावयानाचोना, धुलिविन्तियाना निम्हन्त्यपुया
मन हरधरेजुया श्रीकरुणामय शरणथका नामकाकां
आख्यों, ताय्, अभीर, स्वांमा कावनाचोतले श्व
वृद्धब्राम्हण्या रूपतोता साक्षान [अमोघपाश]
श्रीकरुणामयया रूपजुया दर्शनविया विज्यात ।

छेँछ्वां जजमान्ज्वोक रस्मिखयाचोंगु खना
काचाकाचां वया सोवगु वखतस वसपोल श्रीकरुणामय
नुयाचोंगु खना महाहप मानयाना ज्वनावयागु फुकं
मंगलोत्सवंहोला स्वांमालानं कोखायेका [१०८]
निम्हसिनं पालाक अष्टांगप्रणामयात वोंगुथथेखः ।

ॐ ३

नमोऽरत्नत्रयाय नमोऽमञ्जुश्रिये नमःसुश्रिये
नम उत्तमश्रिये स्वाहा ।

थनंलि [७] धाःरत्नमण्डल बोना द्वदलपा
पाणदेशना पुन्यानुपोदनायाना अर्ध्यत्रिया पाद्य, पुष्प
धुप, दीप, गन्ध, रस [सप्तविधान] महायानरूपं
पूजादियायुक्ता प्रदक्षिणायाणा चरणकमले ताउतीनं
भोःपुयेधुंका पुरुषजत्रे स्त्रीखवं फेतुना थुगु प्रकारं
चिन्तिताना स्तोत्र बोन ।

श्रीलोकनाथ, मुनिबुद्धपुत्र हेबोधिसत्त्वाऽ
वलोकितेश्वर । श्रीमंत्रनायक षडक्षरीश हे
पद्मपाणे प्रभुमोघपाश ॥

श्रीशोभायुक्तजुयाविज्याह्म हेलोकनाथ हे महामुनि
आदिबुद्धयापुत्र हे बोधिसत्त्व हे अवलोकितेश्वर हे मंत्रना-
यक हे षडक्षरीश हे पद्मपाणे हे अमोघपाश हे प्रभु जिपिं
अनाथ अज्ञानिपिंगु उपरे करुणातया विज्यात धन्य २
जिपिजन्मजुयागु सारजुल गुबलेतक बोधिज्ञान मलाना

चोनि उवलेतक ललपोलयागु श्वव्रत खण्डन यायेमखुः ।

महागुरुपिंगु उपदेश तथाऽस्तुयाना नित्य बुद्धया
शरणवने धर्मया शरणवने संवया शरणवने धका (वि-
शरण गाथा) वीना थुक्रियागु महत्व बाँलाक श्वीका
जिगु [काय] शरीर त्रिरत्नयाथास पलान्हेचिले ।

[वाक] श्वम्हुतुं नित्य त्रिरत्नया नामकयाज्वी । हानं
(चित्त) श्वमनं नित्य त्रिरत्नजक लुमंकाज्वी ।

प्रभू श्रीकरुणामय छुंमस्यूपि अनाथ जिमि
उद्धारयाना विज्याहुंथका वसपोलयागु ख्वासोवा
निहसिन विन्तियानाचोन ।

श्रीकरुणामयं आज्ञाजुल, थीकधाल धन्यद्विपिं

स्वः धर्म्मिनिसे' सद्गुरुपिंद् बहुनन्यना भिगुले'पलातया
भिगुस्सँ लहाना भिगुजक चित्तयानाजु ।

पंचशिक्षां गृहीत्वाच सदा सद्धर्मसाधिनो ।

धारय करुणाचित्तं सद्भूतिफलमाप्नुयात् ।

[पंचशिक्षा] सद्गुरुद्वारा पंचशीलादि ग्रहणया-
ना सदानं सद्धर्मरूपि उपापद्व्रत चलेयानाचो करुणा
या चित्तजुया [सद्भूति] धैर्य सुखावति वनेगुमार्गं धन
सफलया याकनंतरेज्वीदैगु थुगु व्रतयायेगुली म मदेकमेते
न्हयाद्वसे न्हयागुषासां सहयाना क्षान्तिधर्मेचोनेसेकी
दुःखगुवले'जोमसु सदानं सुःखिहेज्वी छुंधन्दा कापेन्वा
त्रिामगुचित्तखना जिसन्तोषजुयेधुन आःध्ये'सदानं शुद्ध
चित्तज्वीफेकी जिवनेत्यना थुलिआज्ञाजुयां अनसंतु
खनेमदया (अन्तरध्यान) जुयाविज्यात ।

निष्पत्यपुया अतिनंहर्षयाना धन्य २ लोकनाथ
श्रीकरुणामय दर्शनप्राप्तजुल भीगुवँ विज्याना अन्तर
ध्यानजुवा विज्यात आःतिनि जन्मजुयागु सफल
जुलधका हर्षोत्सुकयाना षडक्षरि मंत्रबोना नसंकल
थुगुसमाधार सद्गुरुपिन्त सःता वृत्तान्तखँकना गुरु

पिंगुपादस बन्दनायाना सन्तोषयायेघुंका हर्षकन
यायां मा बौपिन्त स्वां सिन्ध प्रसादवीकेछोत वयेमंदुसा
सकले थौंभासँ थकानधयाछोत ।

म्हयाय या महामंगलजगु खँ बृतान्तन्यना वीके
हगु प्रसादकयाखँ लहात । भासँ सतकंमहेकं बेमतेधया
तयागुलीं थःमत्रसेमेपिं छे.याहगुखः छुयाये भाद्वन
न्हापायान्ह जिलाजं म्हयाय मखुत वनेहेमाली नुःनुयका
सकले नम्रभावजुया छ्यांकोछुना तीजकवया सःता थाहां
वन । छेँ सकभनं मंगलजुया चोगुखना चिमिसँ व्वहे
जायेकाचोन ।

माँ बौपिंवलधका निहत्त्यपुनं नम्रभावजुया बन्दना
याना कोथासयंका भींगु बाँलागु लासास फेतुका विन्त
यात । क्षमायानादिसँ दरिद्रह्म जिलाजँ ह्याय्नं थौंतकछुं
यायेमफुनि थौं प्रभूःकरुणामययागु प्रसादछकु भोजनयाके
धका खवर छ्याहया सकले भाल बहुत असलजुल थुलि
धया भद्रजुं लुँयागु थले नयेगु इत्यादि तया सकसितनं
न्यानेतेहल, गुणवतीनं लुँयागुःथलजोना लःब्यूवल सक-

स्त्रियां ख्वापा ह्याउँका मद्धाला लाजंचीका जिलाजेंधात
 द्वि नारायणखः तुतिभोःपुये लायेंकजृधका भोःपुयेनथीक
 यात भद्रजुलिच्यावन ।

पश्चात् तापकया विन्तियात जिलाजँ स्नेहपुत्रि,
 जिपिं धिकार न्हापायागु खँ लोमंकादिसँ हेलायाना अप-
 मान नकाह्यागुदुखः जिमिगु दोषमखुः । तःविह्वल व
 चीधिकह्व ह्याय्पिनिह्व सिगु दोषंजूगुखः आपालं
 अन्याय यायेधुन फुकं वागमती चुरीकाद्धो द्वेपतयेमते
 क्षमाफोने आवंलि सत्यनं यायेमखुः । वरावर छे' वा
 जिलाजँन भासँ कृपातयादीमा क्षेमा— ।

गुणवतीनं विन्तियात क्षमामदुसा भासँधकाखवरवीके
 हेमखुः माँ वाँयातछुँदोषमदुः स्वीतनंदोषमदु दोषजिमि-
 गुहेखः क्षमाजुल जिक्केछु' संखामदुः भपादिसँ ।

भद्रजु' धाल आयसंखायानादिया जिक्केनंछु'खँमदु
 जिगु पापयादोषजुलधका सह्याना चानागुदु छिकपिसँ
 छु'संखायाना दीम्बा, न्हापाध्यें आवंलिखुन्हु विचार
 गाकादिसँ क्षमाजुल —भपादिसँ—जिमिगु उपरे जक

क्षमायानादिसँ थ्वखँम्बाल प्रभूःश्रीकरुणामय भावयावे
गुलीनंअलासी जुयादियेमते —

थथे निहत्त्यपुनं क्षमाविया विन्तियास्येलि सक-
सियां न्हापायागु ग्वँतुमंका मिखास खोविवेका नुग
मळिका भोजनयात — ।

तप्तजुस्येलि हुसिकेविया (मुखसुद्धि) ग्वा ग्वे
भसला लःल्हाना भद्रजुँमिजासयात ।

हानं न्हिथं जानयेवले तोनेतधका गुणवतीनं
लुँयागु लःथल छग्व छग्वनं माँ बौपिन्त लःल्हाना नयेगु
तोनेगु मेमेगु अनेक मधि फलमूलादि छकुनं कुवीका
माँ बौपिलिसे छोयानं हल ।

ह्याय् जिलाजँ यात सदानं भीजकज्वीमा मभींगु
गुवले' मज्वीमा धका आशीर्वाद विया लेःलेताया
लिहांवल— ।

साहुनी म्हयाय्निम्हं थःछेँ खापातिना तालंग्वया

तगुलीं सहायायेफैमखुः धकाहाला मैपिंगुछेँचोना कुलं-
गार दुःखिनीयाथाय् भोछींभ्वेःवंगुसीका जिमिसहाये
फैमखुधका हांला मुरुमुरेजूया तंमोयेकाचोन ।

जव खापाचायेका मां व्वापितलेजक थाहांवनेवं
निम्हं सँफँफँतया वान्हयया स्वानेहे तोःधुलीथ्येँचोंक
थाहांवना छिपिंगनवना वयापिं जिपिवयागु आःला
छाय् थों दुःखिनीयाथाय् साकभ्वेः नयावयेधुनका
मखुला जिमिके मन्थंसे वनावगु छिमिर्भाज्वीमखु यन
जिपिं आःवेमखुत तमंतमं गरख्येसेचोंकसना तःत सकं
हाला बोवियाचोन ।

कुंकुबियावह्म तलेथाहांवया थ्वगनतेगु वगनतेगु
धाधां कीचोंगुलिकया धमाधमलासस बोयाहल फुकं
सिधेका विदाकया कुबियावम्ह इपिंहागुसंगुखुना ग्याना
अनचोने मछाला लिहांवन थ्वखँ गुणवतीया निम्ह
त्यपुयातनंकन ।

मां व्वापिं ग्याना छुंमधासे खच्चिनीं सुंक्रचोना
चोन । लिपा सागुर्भांगु खना थ्वछुवछुधका कयानं

तोनास्वत आःहा श्वजासायिथ्येंचों धाधानिम्हतहक्येहें
सिनं ल्वाकाल्वांकानया सागुधाक फुकल ।

थुगु वखतस लु'यागुःथलनिग्वले जाय्कलःतया
त्रियाहगुसासों निहला मों व्वा पिनि ख्वाःचःकंका जि
गुणवती ह्याय्या सदां जय जय ज्वीमा धया निहसियां
लःतोना साहुनी निम्हसिनं निग्वलःथल कया पुनुपुयेका
स्वत श्वलु'यागु लःथल गनकया हलज्यी खुयाहगुजा
मखुला वदुःखिनी याके थजागु मुवर्णयाथल गनंदैगु खुया
हगुज्साज्ववै अथवा मेपिसें खुयानंयंकी जिपिगु छे
तेयंके थजागुलु'याथलजा जिमिसाहुजु भात पिन्नजकं
लायेकजु छिमितनं लायेक मजु धका छिन्द्र वचनंखेल्गाना
म्हतिम्हतिं गुणवतीनं त्रियाहगु लु'या लःथल जे'सेथना
आव'लि थनवयेगातका जिपिवनेत्यलन्हैःधया निम्ह'वलेन
थीकयात ।

थनंलि मों अबुपिसं गुलिजक नकचगपिं पितार
छिमिगु जम्प आमलु'यागु वस्तु ज्वनावनेत मझालेन्वाला
त्रियाह्वायेमस्तु छिपिं वनेधासाहुँ थका परस्पर तःतःसकं
खेजुल— ।

नहापाजिमिसे गुजागुजागु नकातांका तयागुफुकं
लोमंका थौंछसा नयाववले न्यापूथ्ये पुलावन वोकसि
संरह दुःखिनीनं थौं माँ अबुपिं पुयीका काये धुंकल वं
फुसा पुयीका कायि भीसनं फुथाय्तक सनेतिनि खुया
हगुजक मखैधयाला यंकेमखु धया निम्हसिनं लुंयालः
थल बांझोयाविल अबुम्हसिनं निग्वलंकया सोधनेयंकल
माँम्हसे छिपिं थौं ल्वायेतवपिंखः छिपिं लिसे हाले
मफुः मूंकलिहाहुँनं थाल ।

दाजुम्हसिनं छछाक नयावयागु येसज्जीक छुहा
लागु सागुधाकजा दुःखिनींधाधां ल्वाकाल्वाकां नयेनं
धुंकले खुयाहगुजामखुला धया जेनंसोचकल वोकसि
जा छिपिंथ्येनंचौं म्वाल मूंकहुँ

भस्ताजुम्हं थाल चोनंथके पोनंथके तता तहक्ये
भास्येलि धुलिमछिछुया इभील्याः अपाय् चोकनं न्यासि
न्यासि धैगुदैला छुहालाचोनेगु हिसिदुला हुँभास्येलि
सूंक वसांगाहेगानि ।

यथे सकसिनंधास्येलि वनेसावने कानुतताः

आवलि विन्ति विन्तिग मवेकंझाय्ये कयेम्हमिने
ततायात नुःनुवनेनुधका ध्वातुध्वाना निम्हंथगु वे
लिहांवन ।

थुगु समाचारसीका कन्देखुन्ह गुणवतीनं तना
वय्योहे सातनं सिन्ह स्वां प्रसादवीके छोट । खनेव
थुजोगुप्रसाद जिमितख्ये लेमदु धका वांछोयाविल थौया
घडिस जिपिहे भगवती घोःथेँखः प्रसाद यंकीनांधका
थःथःपिनि कपाले तिनातयागु सिन्ह दळ्छनेछु
नातयागुस्वां हानं थःपिनि नया पुगु फलमूलादि माध
प्रसादधका वियाहल ।

थ्व वृत्ताम्त खेँन्यना निष्प स्त्री पुरुषया थःथःगु
ममयात शान्तयाना अहंकार व अभिमान तापाका श्री
करुणामय लुमंकाचौन ।

थुगुपुण्यं कथंनं (छुलिपा) गुणवतीया (३२)
लक्षणं पूर्णस्य सन्ताननं दत्त, वसपोलयागु प्रभावदुद्ध
धका पुण्यसिद्धधकं नामकुनासल ।

[मातामही] माँया माँ अजि भद्रानं ध्ववालक
यात न्हिथं स्नेहरूपं विचार यानाम्भितकातल ।

क्रमसः शुक्लपञ्चया चन्द्रमाँश्च न्हियान्हिथं तः
धिकजुया ल्याय्हा जुस्यंलि चंपावती धयाह्य भौमचा
त्रिवाहयानाविल ।

यद्यपि= षडक्षरि मंत्रयागु पूर्णरूपं ज्ञान म्हसीके
धुंका गुरुपिंगु शरणवना धनं च्वेयागुचर्य्य वियाविज्याहुं
धका निन्तियात ।

गुरुं शिष्यपिंगु ज्ञानविचारयाना आज्ञाजुल ।
त्रिकपिं पशंसायाये योग्यपिंखः । धनंच्चे महायान धर्म
खः जगत् कल्याणज्वीगु ।

चतुर्दानं प्रदास्यामि षट्कर्मस्तु दिनेदिने । इत्यादि

[अर्थदान] धनदान १ [क्रियादान] ज्याखें
स्यनेगु २ विद्यादान ३ मंत्रदान ४ ध्व प्यंगुन्हिथं दान
याये हानं [षट्कर्मभैगु] दान १ शील २ क्षान्ति ३ बीर्य्य

४ ध्यान ५ प्रज्ञा ६ ध्व गुरु पारमितादिं पूर्णज्वीगु
भिङ्गु जिनंकर्म याये शुद्धगु मागस पलाञ्जिना वने धका
इच्छायाये मेपिन्ननं लहाहाज्वना धंकेफेकेगु ध्वहेखः
महायान चर्य्य जगतो दितायमृखाय धकासीका निहथं
शुद्धगु कल्पनायाना ज्वायाना ज्वीगु यातहे तःषंगु
यान भिङ्गुचर्य्य धायि धुगुचर्य्य अर्हतजक मखुः तथाग-
तहेज्वी दैगुखः धुगुचर्य्य इच्छादुला मदुला ।

पुनः निम्लस्त्रोपुरुषं विन्तियात भा गुरु इच्छादु
जिमित धुगुमहायान चर्य्यवयना विज्याहुँ सत्यरुपं धुगु
चर्य्येव तातया वनेजुल ।

एवं विधंगुरुंचापि शिःयंचापि तथैवव । इत्यादि

धुगु प्रकारं गुरु व शिष्य नापंचोनाविधानरुषं
एकत्व जुयालि तःषंगुचर्य्यारंभयात ।

[आशौ] न्हापां प्रज्ञा ज्ञानेनिपुनविं गुरुभक्तिपिं
परयात कल्याण ज्वीगु ज्वायायिपि शुद्धि १ विशुद्धि
२ अमल ३ विमल ४ धयापिं महाज्ञानिपिं कल्याणमित्र
यात— ।

धु मिहे स्त्रीगणपिं यःव परव समभावयाना करु

णाचित्त दुपिं क्रमसः शुद्धिनी १ विशुद्धिनी २ अमला ३
विमला ४ ध्यापिं [शुभकल्याणी] शुभीनीयात ।

पुनर्वार दशक्रोध स्वरूप विघ्नोपद्रवादि शान्तयाय्
फुपिं लोभचित्त मद्गुप कुलदत्ताचार्य प्रमुखं नःस्युपिं
वसपोलयाहे शिष्यगणसहित किम्ह [१८] उप
गुरुयात— ।

पुनःभिङ्गुले शुद्धरूपं परयात लाहा ज्वनायके
फुम्ह मंजुवज्री स्वरूप गुह्यमती [उपमाता] उपाध्यानी
याना, श्वसपोलयाहे स्वामी छग्व छग्व मत्रया विशुद्धि
समेत ज्ञान कनेफुम्ह अष्टसिद्धिदुम्ह मंजुवज्र स्वरूप
गुणदत्तोनाय (विश्वदेव) उपाध्या उपगुरु स्थापनायात ।

एवंप्रकारं योगचर्य दुम्ह गुह्य ज्ञान निपुनम्ह
सन्तोषी वज्रदेवी स्वरूप [सुचरित्र गुरुमाता] गुरुमाँ
थापनायात ।

श्वसपोलयाहे स्वामी अष्टसिद्धियुक्तस्य सर्व
समाधि तन्त्रविज्ञः महागुरु श्रीबन्धुदत्ताचार्य मूलगुरु
(गुरुन्वा थापनायात) अनंति (अन्या) ज्ञानमखंपिन्त
ल्हाहाज्वना ज्ञानखनीगु भिङ्गुले बोनायकेफुल्ल (धर्म-

स्थविरो) धर्मूथकालि भद्रसिंहजुया धर्मपत्नी धर्मूथ-
कालिनी गुणवती दंपतीसहितं मूलपि यजमानजुया मेघे
पि जगानसपरिवारादि मुना सकसियां ब्रह्मदंपत्याना
(तथागत) बुद्धचर्य्य दिक्षा ल्युल्यु शिक्षानंकया योग
मण्डल महामण्डल मोक्षमण्डल दर्शनयाना (१४)
भ्रींष्यंगु भगवानगुरुया अभीषेकादि ऋद्धिबलं युक्त
ज्वाला परोपकारिया नायजुना नित्य शुभकर्मयाना
सकसिनं धन्य २ धका भशंसायाका महासुख आनन्दं
वासयानाचोन ।

ॐ ★ ★ ★ ★

शुभप्रकारं महामंगलोदयज्गु समाचारन्यना दुग
मूर्ति साहुनीत तता व क्येहेपिनिग्हेसियां छेनं श्रीकर
णामययागु सिंह स्वाँप्रसाद (हाकुतिनाव्यूगु) बाँझो
गुपापया दोषयानायाणागु ज्याखँस्यनावन हानं असत्य
आपानुलीं छेमीनल (चौरभय) खुयानं यंकल अत्या
चार आपागुलीयाना (राजभय) व दाजु किजार्पिलिसे
त्वापुजुया सयस्व फुत न्हापा गुणवतीयासिनं च्यादुगं
लिपा महादुःखजुया नयेगु, तोनेगु, पुनेगु, तियेगुछु
मदया फोनानं नयेमाल ।

ततापिनि थथेजुगुखना गुणवतीया नुगमद्धिका
 चोन थुगुबखतस तताह्य कर्णवती व क्येहेह्य शीतवती
 निहसिया नयेमखना महादुःखजुगुलीं स्वयांहे स्वयेमये-
 काजुल छन्हु अनवने थनवनेमदया निहसिया सल्हा
 याना न्हापा थःपिसँयानागु दोष लुमना मद्धामद्धा लाज
 सम धर्मतोता गुणवतीयाद्धँ तोजक फौवल । (जीर्ण
 वस्त्र) निम्हसिया हुलिहुलि नलिनलिगु लनंफिना
 हाकुसे म्हेखितिनं पाँयपाँयथाका छथोनं जंपायचींका
 नवेका गंसीचाज्वीका वपि जुयानित्ति गुणवतीनं तता
 क्येहेँ द्वाहांवलधका लमस्यु ।

लिपा छिपिसुधका न्यना सोसँलि थुमिसं
 खोयाखँकन गुणवतीनं तता क्येहेधकाम्हसीका हाये २
 दैव श्रीकरुणामय जि तताक्येहेँया छुगतिजुलधका थः
 नंखांविवेका दुःखमनयाना नुगःमद्धिका निहसिगु
 लहाज्वना तले थतहया कोथाय्तया न्हूगु बांलागुभीगु
 वस्त्र पुंका सासागुचीज वस्तुतया [तृप्तज्वोक] प्वाजा
 य्क नकल थुमिसँ छँ भातपिन्तधकानं बद्धिबद्धि जेँ सो
 थन लिपा नयेधुंका तताक्येहेँनिहसिनं गुणवतीया

पाति भोःभेषुया खोखोंविन्तियात ।

दयाधारी तता क्षमाधारी क्येहें धन्य रगुजोगुद्धे
थौगुलितक मंगलजुयाचोन जिमिनं न्हाण गुजोगुऐश्वर्य
थौयुजागुगतिजुल आःन्हयागुहेज्जसानं जिमिगु सहस्रदोष
दसानंलामंका दयातया क्षमायाना दीमा छुयाये जिपिं
अहंकारी अभिमानीपिंखः आवंलिज्वीमखुत सत्यनं
थमंयैथ्येचोने जुल च्योभ्वातीजुया थनमामाग ज्यायानां
चोबये जिमित प्रतिपालयाना दिसँथका भद्रजुयातनं
तुतिभोःपुयाविन्तियात ।

थुमिगु दुःख खना सहयायेमफेका करुणाचित्त
याना निम्हस्त्री पुरुषनं तभःविज्ञ न्हापायागुखँ ल्हाना
याछुं प्रयोजनमन्त वंगुवने धुंकल आः लिपाज्वीगु
होसियारयाना दिसँ ।

पंजयादुने चोम्ह भंग व खोरयादुने कुनातम्ह धुं
फुर्तियायेथ्ये ध्वसंसारमय पंजले दुनेलानाचोंपिं भीसँ
अभिमानयाना अहंकारीजुया निथुलिसःम्ह थुलिदुम्ह
धकाफुरुतियाना जुयानं छुं प्रयोजनमदु ।

यःथाय्हुँ ध्वहेसंसारमय पंजलेनातुं लावयिगु

खः उकीं भगवान् दुःखायागु वचन शास्त्रे लेखयाना
 तगु सद्गुरुया थासवना न्यनेसेका थनंज्ञानज्वना
 त्रिरत्नया शरणवना श्रीकरुणामय भक्तज्वीफेका दशां
 कूशपापज्यला बर्नागु चर्ययाना ज्वीफेकि थु लिहेखः
 मानवयाकर्ता [बुद्धो भवेयं जगतोहिताय] थावास्थ
 कुधाल भीसँसाका काये फेकेमागु खः ।

थु लिउपदेशत्रिया लिद्धोत कन्हेखुन्हूँ भात भातपिं
 सतकेद्धोया थःगु छेँ भद्रसिंहजुं न्हापासाहुजुया चोंपित
 बंजायाना प्रतिपालयानातल ।

हानं गुणवतीनं न्हापा साहुनीजुयाचोंपिं तताव
 क्ये हेंनिन्हेंसितनं बंजानीयाना प्रतिपालयानातल ।

न्हेनुया बांलाना थःछेँवम्ह दुःखिनीधका चिप
 नका अपमानयाना लिद्धोयाहम्ह गुणवतीया शरणवना
 जीबिकायाना चोनेमाल ।

केवल भद्राधयाम्हमाँ, सुरदत्त अगुजु, कुर्मदत्त
 दाजु व भस्ताजु पिसमेतं थःगु छेँमामागुज्यायाका वख
 ते वखते नयेगु, तोनेगु, पुनेगु, तियेगु धनद्रव्यादि
 बिया श्रीकरुणामयथा व्रतयाका थःपिनिनं बरावरयाना

आपालंम्बाना भिङ्गु कर्मजोना ।

यमपुरंगतं सर्वे सौगतिं परमं पदम् । इत्यादि ।

क्रमपूर्वकं भद्रसिंह गुणवतीध्वयाजहान प्रमुखयम
'लोक प्रवेशजु यालि श्रीकरुणामय विज्यानाचोंगु सुखा
वति भुवनेवासयाना तःधंगु परममहासुखपद प्राप्तजुल ।

थथेधका उपगुप्तभिषु संराट् अशोकमहाराजा
यात शुगुप्रकारं आज्ञादेका विज्यागुखँ लिपा छन्हुया
दिने जयश्रीभिषुनं जिनश्रीराज बोधिसत्वयात कना
विज्यात ध्वहे खँ लिपा विद्वान्बर्गपिसँ थायथासे कना
विज्याना व गुनंदै ।

इति श्रीकरुणामय सेवकादि गुणवतीकथा
संक्षिप्तं ॥ समाप्तम् ॥

आशीर्वाद

थुगु कथाया महिमा लुङ्का वोनीपि सञ्जनवर्गपिनि
सर्वदा महामंगलादय धर्माचत्तोत्पाति जुया प्राणीपिंगु दुःख एक
लिकायेफुल्ल श्रीकरुणामययागु ज्ञानदुल्लजुया गुणवती व भद्र
सिंहजुपिसंध्ये अभिमान व अहंकार दुपि अत महीपि शत्रु
भावयानाचोपि फुकयात शान्तरूपं दमनयाना जगतहितयायेफुल्ल
ज्वीमा ।

देशोपद्रव मदेमा जुजुया प्रताप धटेज्वीमा प्रजागण्या
सुखानन्दज्वीमा — जय — प्राणी — ।

मुद्रक:-

मञ्जुश्री प्रेस

इखार्छेंटोल, आनन्दबहाल

ललितपुर,

नेपाल ।

मञ्जुश्री गुरु शिरसतया, पुनःजिगुरु पं.माधवनाथ
व्याकरणाचार्यः संस्मरणायाना वौद्धशास्त्र अवदानकथा
पुराण इतिहास अथवा वंशावली पाराजिकादि सोया थी
तकया नेपालभाषां लेखकया अनुवाद यायेसिधु पुस्तकया

नामावली

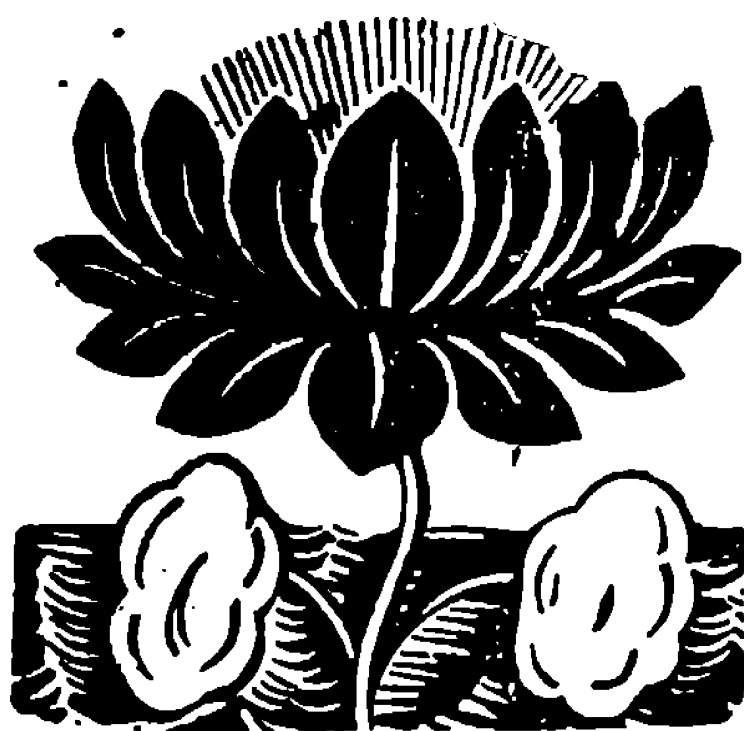
(१) गुणकारण्डव्यूह
करुणामययागु खँ	(१०) सर्वज्ञमित्रा वदान
नराहुति यज्ञया खँ
(२) लक्ष्मैत्यावदान
चैत्यथायेगु खँ	(११) धातुतेजा वदान
यमलोकया खँ
बुद्धभगवान्याजन्म चरित्र	(१२) रत्नाव्यूहा वदान
लक्ष्मण्याखँ
(३) हंसा वदान हेँयाखँ	(१३) चन्द्रप्रभा वदान
शिरदानया ख
(४) गज्जा वदान
किसिया खँ	(१४) महादीपा वदान
मतछोयेकेगु खँ
(५) बानरा वदान
माकया खँ	(१५) शिवदत्ता वदान
दानया खँ
(६) शशका वदान
खराचिया खँ	(१६) शिविराजा वदान
मिखादानया खँ
(७) रूपावतीस्त्रीजन्मा वदान
मिसाया खँ	(१७) मत्स्या वदान
न्याँया खँ
(८) व्याघ्रसुता वदान
धुंया खँ	(१८) शूका वदान
वांउभतुया खँ
(९) वृषजन्मा वदान
दोहचिया खँ	

(१६) गंगरथा वदान अलक्षणीक्ष मिसाया खँ	(३३) बुंगद्यो नेपाले हगु बंशावली
(२०) बीरकूशा वदान	(३४) गुणवती कथा
(२१) कविकुमारा वदान	[३५] प्रह्लादपण
(२२) महासत्वा वदान	[३६] वाक्य दर्पण
(२३) विश्वन्तरा वदान	[३७] क्रिया दर्पण
(२४) कुणालकुमारा वदान	[३८] स्तोत्र दर्पण
(२५) बालार्क स्तुति	[३९] सिद्धि दर्पण
(२६) भक्ति शतक	[४०] सुर दर्पण
(२७) तारापारार्जिका	[४१] नाम दर्पण
(२८) स्वायंभू पुराण	[४२] भविष्यवाणी
(२९) आर्यपितृमतिसूत्र	[४३] श्रीमन्वाहननृपकथा
(३०) नेपाल वर्षक्रिया	[४४] जलवहननृप कथा
(३१) सुप्रियसार्थवाह कथा	[४५] नेपाली ऐतिसिक
(३२) महादेव पार्वती संवाद महाधन कथा	कथा संग्रह [४६] सूर्योदयराराजाया कथा वसुन्धराया खँ

शुलि मध्ये पिहोवेधुं कूगु

वृषजन्म कथा, नेपाल वर्षक्रिया, बुंगद्यो.या बंशावली,
स्तोत्र दर्पण, सूर्योदयराराजाया कथा, गुणवती कथा, ।

मेमेगु फुकं बुलुबुलुयाना पिहोवै

Printed at:—
Manju Shree Press Lalitpur
Nepal,